

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 303

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 4 martie 1955

La consfătuirea fruntașilor din agricultură, prof. univ. G. Ionescu-Sisești (stînga), de vorbă cu țărani muncitori participanți la consfătuire.

10 ani de la 6 Martie 1945

La 6 Martie anul acesta oamenii muncii din R.P.R. sărbătoresc cu entuziasm împlinirea a 10 ani de la data cînd poporul nostru, condus de partid, a zădărnicit manevrele cercurilor imperialiste împunîndu-le în fața guvernului reacționar al lui Rădescu și aducerea la conducere țării a unui guvern democratic, în care clasa muncitoare avea rol conducător.

Ziua de 6 Martie 1945 se înscrie ca o dată memorabilă în istoria luptei poporului nostru pentru democrație, pace, libertate și încredințarea națională.

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascismului de către glorioasa Armată Sovietică a dat putință poporului român, condus de partid, să-și ia soarta în propriile sale mâini și să pornească pe calea construirii unei adevărate democrații.

Partidul Comunist Român, care se dovedise singurul apărător devotat al intereselor poporului, conducătorul și organizatorul luptei pentru răsturnarea dictaturii fasciste, țese din ilegalitate cu un puternic prestigiu în rîndul maselor. În condițiile create de eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, partidul a mînat în jurul său masele cele mai largi ale clasei muncitoare, ale țărănimii și intelectualității în lupta pentru sprijinirea frontului antihitlerist, pentru democratizarea țării, pentru refacerea economiei distruse de război și de jaful hitlerist și pentru înlăturarea reformei agrare. În același timp, clasele exploatare, care aveau în mîinile lor puterea economică și dețineau pozițiile cheie în guvernul de majoritate reacționară ale lui Sănătescu și Rădescu, împiedicau aprovizionarea frontului antihitlerist, sabotau refacerea economiei naționale. Burghezia și moșierimea, partidele burghezo-moșieresti și social-democrații de dreapta care se compromiseseră în fața maselor prin politica lor trădătoare, antinațională, de epurare a dictaturii fasciste și a războiului antisovietic și prin încercările de a împiedica actul de la 23 August 1944, călău au cum să slăbească avîntul patriotic al maselor și să pregătească înrobirea țării noastre de către imperialiști.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, întregul nostru popor s-a ridicat cu hotărîre împotriva acestui plan monstruos. Deși în acea perioadă partidul era în minoritate în guvern, totuși el se sprijinea pe forța crescîndă a maselor largi populare, care vedeau în partid singurul luptător consecvent pentru apărarea intereselor lor vitale.

În această perioadă partidul a desfășurat o largă activitate pentru nîmicirea organizațiilor legionar-fasciste și pentru demerarea activității trădătoare a partidelor burghezo-moșieresti și a social-democrațiilor de dreapta, căuind să le izoleze de masele largi ale țărănimii și micii burghezii. Totodată partidul mobiliza masele muncitoare la lupta pentru răsturnarea guvernului de majoritate reacționară și aducerea la putere a unui guvern democratic.

La chemarea partidului, clasa muncitoare a sprijinit activ revendicările țărănimii cu privire la exproprierea pămînturilor moșieresti, în scopul împrumietării țărănilor fără pămînt și cu pămînt puțin. Lupta pentru înlăturarea revoluționară a reformei agrare a trezit la viață politica conștientă a masele cele mai largi ale țărănimii noastre muncitoare. În focul acestei lupte s-a făcut și s-a cimentat alianța de nezdruccinat dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare — forță socială care a deschis calea răsturnării regimului burghezo-moșieresc și a instaurării puterii populare.

Puternica ofensivă a maselor, conduse de partid, izolarea crescîndă de mase a partidelor reacționare și întărirea continuă a înfrîngerii P.C.R. în mase, ca și cucerirea de către popor a unor însemnate poziții în aparatul de stat — au creat premisele pentru zdrobirea complotului imperialist care a cîmînat cu lovitura militară-fascistă pămîntul nostru ziua de 24 februarie 1945.

Dejucînd manevrele reacțiunii și arătînd prin fapte că este hotărît să nu permită întoarcerea la treburile întinsecate, poporul nostru a adus la 6 Martie 1945 la cîrma statului nostru guvernul democratic prezidat de dr. Petru Groza, guvern în care clasa muncitoare deținea rolul conducător.

Partidul a organizat apoi lupta maselor pentru cucerirea întregii puteri de stat de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimia muncitoare, luptă care a determinat izgonirea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei, răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne.

Anul acesta poporul român și minoritățile naționale întîmplîndu-și ziua de 6 Martie în condițiile luptei pentru continua întărire a statului nostru democrat-popular, pentru construirea socialismului în patria noastră.

În cei zece ani care au trecut de la 6 Martie 1945 regimul de democrație populară s-a consolidat definitiv, dovedindu-se cea mai democratică orînduire socială și de stat din istoria poporului nostru, fapt pentru care se bucură de sprijinul nelimitat al întregului popor. Izvorul forței și țării statului nostru democrat popular, temelie lui de nezdruccinat constau în alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, alianță în care clasa muncitoare are rolul conducător. Un factor deosebit de important al coeziunii interne și forței statului nostru — al constituției colaborarea și prietenia frățească a poporului român cu minoritățile naționale. Cei zece ani care au trecut de la 6 Martie 1945 au fost ani de însemnate succese în lupta pentru industrializarea socialistă a țării, pentru dezvoltarea agriculturii, pentru avîntul învățămîntului, al artei și literaturii, al științei.

Acum, cînd au trecut 10 ani de la 6 Martie 1945, oamenii muncii din țara noastră își înnoesc eforturile în lupta pentru construirea socialismului, ducînd bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor ultimului an al primului nostru plan cincinal. Muncitorii, țărănimia muncitoare, intelectualii, toți oamenii muncii din patria noastră muncesc fără preget și cu oelan sporit pentru a da viață sarcinilor cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Poporul nostru își înnoțează forțele pentru a obține noi realizări în dezvoltarea industriei grele — baza dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale și a capacității de apărare a patriei — pentru a organiza pe această bază avîntul agriculturii și al producției bunurilor de larg consum. Întregul popor a îmbrățișat cu înusufletire lozincă lansată de partid și guvern pentru realizarea în anul 1955 a unei producții de 10 milioane de tone de cereale. Înlăptîndu cu perseverență programul de măsuri economice elaborate de partid și guvern, poporul nostru muncesc neobosit pentru asigurarea și dezvoltarea națională a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Poporul nostru sărbătorește în acest an ziua de 6 Martie în condițiile intensificării luptei pentru întărirea păcii și colaborării internaționale. Lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale, cuvîntarea rostită la această sesiune de către președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., tovarășul Gheorghiu-Dej și Declarația Marii Adunări Naționale au reafirmat încăodată politica consecventă de pace a statului nostru democrat-popular.

Poporul român este sincer iubitor de pace. Concentrîndu-și eforturile în vederea dezvoltării economice și culturale a patriei sale, poporul nostru nu amenință pe nimeni și nu se teme de amenințări. El este ferm hotărît să apere munca sa pașnică, libertatea și independența sa națională împotriva oricărei agresi.

În același timp poporul nostru urmărește cu vigilență acțiunile cercurilor agresive îndreptate împotriva păcii și securității popoarelor stînd ferm la postul său de luptă și fiind hotărît să acționeze cu cîinele sarcinilor de răspundere care îi revin în lupta pentru apărarea păcii.

Stringîndu-și tot mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, poporul român condamnă politica cercurilor conducătoare din S. U. A. care desfășoară tot felul de acțiuni provocatoare împotriva țării noastre. Zădărnice sînt visurile cercurilor agresive americane care urzesc tot felul de planuri cu privire la restaurarea rîndurilor burgheze și a jugului imperialist în țara noastră.

„Cei care nutresc speranța restaurării rîndurilor capitalistomoșieresti în România, astăzi după 10 ani de statornicire a puterii oamenilor muncii, pot să fie siguri că aceștia vor fi săși și apere patria și cuceririle revoluționare ca niște oameni care au trecut prin focul luptelor revoluționare și au învățat să-l bată pe dușmanul”. Aceste cuvînturi rosite de președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, exprimă voința întregului nostru popor, hotărîrea de a apăra libertățile și drepturile cucerite, încrederea în viitorul luminos al patriei.

În rîndurile uriașului lagăr al păcii și socialismului care numără 900 milioane de oameni, poporul nostru pășește ferm înainte pe calea socialismului.

Consfătuirea fruntașilor în agricultură

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Romîne, în preajma începerii muncilor agricole din primăvara și vara anului 1955, au convocat această consfătuire de lucru la care participă: primii secretari și secretari ai comitetelor regionale și raionale de partid care au sarcina de a conduce întreaga muncă politică și organizatorică din regiunile și raioanele respective și a desfășura o largă muncă politică de masă, pentru a mobiliza întreaga țărănimie muncitoare, în vederea unei organizări și desfășurări a muncilor agricole din acest an; președinți de sfaturi populare regionale, raionale și comunale, organe locale ale puterii de stat, care, sprijinindu-se pe masele largi ale țărănimii muncitoare, vor trebui să organizeze, ca adevărați gospodari, îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor muncilor agricole; oameni de știință din agricultură, ingineri și tehnicieni agronomi, organizatori ai producției agricole, îndrumători și sfătuitoari ai țărănimii muncitoare în aplicarea metodelor agricole avansate; cadre conducătoare, tehnicieni și muncitori fruntași din gospodăriile agricole de stat și din stațiile de mașini și tractoare, care au un rol de mare însemnătate în ridicarea nivelului tehnic al agriculturii și în transformarea socialistă a satului; președinți de gospodării colective și de întovărășiri agricole, brigadierii, colectivizii fruntași, elemente înaintate ale țărănimii noastre muncitoare care, prin buna organizare a muncii în comun, au obținut recolte bogate la hectar, demonstrînd prin exemplul lor superioritatea agriculturii socialiste; țărani muncitori cu gospodării individuale, fruntași ai recoltelor bogate, oameni vrednici care folosesc metodele agricole înaintate și dovedesc milioanele de țărani individuali că dacă muncesc pămîntul cu pricepere obțin recolte îmbelsugate. (Aplauze).

Scopul acestei consfătuiri este ca, folosind experiența pozitivă dobîndită în organizarea și desfășurarea muncilor agricole în anul 1953 și 1954, să stabilim împreună o serie de măsuri practice pentru executarea în bune condiții a muncilor agricole în anul 1955, spre a obține o producție sporită la hectar, o creștere considerabilă a producției agricole globale și a producției de cereale-marfă.

Această consfătuire dă posibilitate participanților veniți din toate colțurile țării să facă un larg schimb de experiență cu privire la conducerea organizării și îndrumarea producției agricole și la aplicarea celor mai bune metode de lucrare a pămîntului și de îngrijire a plantelor pentru a obține recolte mari la hectar.

Consfătuirea noastră și măsurile practice pe care le vom stabili în vederea muncilor agricole din acest an trebuie să constituie un mijloc puternic de mobilizare a tuturor organelor de partid și de stat, a întregii țărănimii muncitoare, a tuturor celor ce muncesc în agricultură la lupta pentru obținerea unei recolte mai mari decît în anul de pînă acum. (Aplauze).

Consfătuirea pe țară a fruntașilor în producția agricolă, care a avut loc anul trecut, urmată de consfătuiri și demonstrații practice pe regiuni, raioane și comune, a dat bune rezultate în mobilizarea oamenilor muncii din agricultură în vederea sporirii producției agricole. Sîntem convinși că și consfătuirea aceasta va da rezultate pozitive.

Realizarea unor recolte bogate la toate culturile în 1955 depinde în bună parte de rezultatele obținute în desfășurarea lucrărilor agricole încă din toamna anului 1954 și de măsurile luate în timpul iernii.

Datorită mobilizării activului de partid și al sfaturilor populare și eforturilor oamenilor muncii din agricultură, campania agricolă din toamna anului 1954 a avut ca rezultat efectuarea unui volum de lucrări agricole mai mare ca oricînd.

Au fost arătate peste 6 milioane hectare

o suprafață de 3,4 milioane hectare a fost însămînțată cu culturi de toamnă, din care cu grîu și seară 3,2 milioane hectare, cea mai mare suprafață care s-a însămînțat pînă acum la noi în țară cu aceste valoroase culturi. Față de anul 1953, suprafața însămînțată cu culturi de toamnă în anul 1954 este cu aproape 300 mii hectare mai mare.

Însămînțările de toamnă au fost executate într-un timp scurt de cea. 4 săptămîni, ele fiind terminate în cea mai mare parte a țării la data de 10 noiembrie.

În toamna anului 1954 însămînțările s-au efectuat în condiții agrotehnice superioare anilor trecuți. A fost pusă la dispoziția țărănimii muncitoare cantitatea de aproape 25 mii tone semințe de soi. S-a însămînțat cu mașina în rînduri o suprafață de aproape 1,4 milioane hectare. Pentru a se asigura o recoltă sporită la hectar s-au aplicat pe suprafețe mult mai mari decît în anii trecuți gunoi de grajd și îngrășăminte chimice.

Cele 3.400.000 hectare semănate cu culturi de toamnă sînt acum bine dezvoltate și înfrînte.

Faptul că în toamnă am arat pentru culturile de primăvară o suprafață de peste 2 milioane și jumătate hectare ne-a creat condiții favorabile ca lucrările agricole de primăvară să fie executate în termen mai scurt și în bune condiții și să obținem în anul acesta recolte mari la hectar.

Aceasta dovedește că țărănimia noastră muncitoare nu numai că a înțeles importanța arăturilor de toamnă, dar le și aplică din ce în ce mai larg.

La gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole stațiile de mașini și tractoare au efectuat în campania de toamnă un volum de lucrări mai mare decît în anii trecuți și de calitate mai bună. De asemenea, țărănimia muncitoare cu gospodării individuale, într-ajutorîndu-se, a folosit mai bine uneltele și atelele proprii.

Pentru buna desfășurare a muncilor agricole în anul acesta, partidul și guvernul au luat în cursul iernii măsuri menite să asigure repararea din timp a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole existente în S.M.T.-uri și gospodării de stat. De asemenea, au fost aprovizionate cu combustibil și materiale atelele de fierărie din comune și sate pentru a putea repara din vreme întregul utilaj agricol al țărănimii muncitoare. Ca urmare S.M.T.-urile și țărănimii muncitori sînt pregătiți pentru a începe, cu toate forțele, lucrările agricole de primăvară.

Mai avem de arat în primăvară peste 3 milioane hectare, iar de însămînțat mai mult de 6 milioane hectare; toate aceste lucrări trebuie însă făcute în termenul cel mai scurt și în cel mai bune condiții agrotehnice, folosind experiența fruntașilor în agricultură și sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Măsurile pentru sporirea producției agricole în anul 1955 se bazează pe prevederile proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, proiect care va fi supus dezbaterii congrusului.

Pentru aplicarea în viață a hotărîrii plenei largite din august 1953 a Comitetului Central, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri economice, tehnice și organizatorice, menite să ducă la sporirea producției agricole în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Încă din toamna anului 1953 au fost marite investițiile în agricultură, iar în anul 1954 volumul acestora a ajuns la peste 1,8 miliarde lei. În anii 1953-1954 agricultura a primit un număr de 5.820 tractoare, 1.750 batoze pentru treieratul pășoaselor, 615 combine autopropulsate, 2.777 secerători-legători, precum și alte mașini și unelte agricole.

În anul 1955, investițiile în agricultură se vor ridica la cea. 2 miliarde 800 milioane lei, urmînd ca agricultura să fie înzestrată în cursul anului acesta cu încă 2.540 tractoare, 4.370 pluguri de tractor, 1.585 semănători pentru cereale, 1.800 secerători-legători, 1.200 batoze, precum și alte mașini și unelte agricole.

O atenție deosebită s-a dat producției de mașini și unelte agricole necesare gospodăriilor țărănimii muncitoare. Astfel, în anul 1954 au fost produse 17.000 pluguri cu tracțiune animală, 3.000 prășitoare cu tracțiune animală, 1.277 semănători, precum și un număr mare de sape, seceri, coase, furci etc.

O parte din acestea au fost cumpărate de țărani, fie în mod individual, fie asociați, iar o parte din unelte și mașini au fost puse la dispoziția țărănimii muncitoare prin cele 3.800 centre de închiriat mașini care funcționează pe lîngă cooperativele sătești.

Pentru anul 1955 se prevede a se produce 41.000 pluguri cu tracțiune animală, 24.400 prășitoare cu tracțiune animală, 30.000 gape cu colți, 5.700 semănători.

Țărănimia muncitoare primește din partea statului democrat-popular credite acordate în condiții avantajoase. În anul 1955 volumul creditelor acordate țărănimii muncitoare crește cu 300 la sută față de 1954. Pentru a înlesni gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor și țărănilor muncitori cu gospodării individuale procurarea de credite a luat ființă, la începutul acestui an, Banca Agricolă, care și-a început activitatea.

Creșterea investițiilor în agricultură, înzestrarea ei cu un număr din ce în ce mai mare de tractoare, mașini și unelte agricole și ajutorul acordat țărănimii muncitoare au permis ca în anul 1954 să se realizeze progrese în dezvoltarea agriculturii, obținîndu-se o producție globală de 9 milioane tone cereale.

Înzestrarea agriculturii noastre cu tractoare și mașini agricole perfecționate a fost posibilă datorită faptului că regimul democrat-popular a dat o mare atenție industriei grele și în primul rînd industriei constructoare de mașini, creată în anii puterii populare, ceea ce constituie o mare victorie și mîndrie a poporului român. Partidul și guvernul vor duce și în viitor o politică fermă, neabătută de la principiile marxist-leniniste de construire a economiei socialiste, dezvoltînd continuu industria grea, baza dezvoltării întregii economii naționale și izvorul unei stări a poporului muncitor. (Aplauze puternice).

Tovarăși, în cadrul consfătuirilor noastre s-au organizat pe larg măsurile tehnico-organizatorice care trebuie luate pentru buna organizare și desfășurare a muncilor agricole în primăvara și vara anului 1955. Fruntași în agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi, oamenii de știință din agricultură au arătat ce metode agrotehnice au folosit pentru a obține recolte bogate la hectar, ce imense posibilități de sporire a producției are firea țărani individuali, fiecare întovărășire agricolă, fiecare gospodărie colectivă și gospodărie de stat, dacă lucrează bine pămîntul, alege bine sămînța și însămînțează la timp, îngrijește cum trebuie culturile și stringe recolta în timp scurt și fără pierdere.

Rezultatele obținute în anul 1954 în sporirea producției la hectar la o serie de culturi și în special recolta bună de porumb, precum și producțiile mari obținute de fruntași în agricultură, așa cum au arătat tovarășii care au luat cuvîntul în această consfătuire, dovedesc că este pe deplin posibil să realizăm în anul acesta producții mari la toate culturile și mai ales la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui. Să ne concentrăm toate eforturile pentru a obține în anul 1955 o recoltă de 10 milioane tone de grîu și porumb, o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar. (Aplauze puternice).

(Continuare în pag. II-a)

O forță uriașă în lupta pentru pace

În acest an, Ziua Internațională a Femeii, 8 Martie, se sărbătorește sub semnul luptei hotărîte a popoarelor pentru pace, sub semnul unității de nîmînc a tuturor celor ce luptă împotriva dez-lănțuirii războiului atomic. În zilele acestea, cînd în întreaga lume se desfășoară campania de stringere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, femeile de pretutindeni își string rîndurile, exprîmîndu-și hotărîrea fermă de a-și mobiliza toată energia lor creatoare pentru marea cauză a salvării păcii. Îngrijorate de perspectivele sumbre ale războiului atomic pe care îl pregătesc cu febrilitate cercurile agresive imperialiste, femeile de pe întregul glob pămîntesc luptă pentru apărarea vieții copiilor și căminelor lor.

Femeile din țara noastră sărbătoresc cu îndreptățită mîndrie ziua de 8 Martie. Cît de deosebită este viața nouă pe care o trăiesc astăzi în patria noastră liberă, fată de disprețul și umiliția la care erau supuse în timpul burghezo-moșierimii! Cît de uriașe sînt transformările petrecute în viața femeilor în anii regimului democrat-popular!

Femeile, care formează mai mult de jumătate din populația țării noastre, sînt astăzi o forță creatoare și activă. Ele au pus cu entuziasm și abnegație această forță în slujba construcției vieții noi din patria noastră. Pe acest drum, femeile muncitoare și-au dovedit din plin puterea lor de muncă, capacitatea creatoare. La marșele transformării înfăptuite în țara noastră, femeile au dat o contribuție importantă, integrîndu-se în toate domeniile vieții politice, economice și sociale.

De multă dragoste și grijă se bucură femeia mamă. Peste 25.000 de mame au fost decorate cu „Gloria maternă” și „Medalia Maternității”, un mare număr de femei poartă înfața titlului de „Mamă eroină”, al tovarășii Steia Andreescu, profesoară emerită, șefa secției de învățămînt a raionului „N. Bălcescu” din Capitală și al multor alte educatoare, învățătoare și profesoare fruntașe.

Educatorele, învățătoarele și profesoarele din țara noastră — peste 60 la sută din numărul total al cadrelor didactice — sînt înconjurate de stima întregului popor. În activitatea din școli și extrascolară, femeile din învățămînt muncesc cu avînt sporit pentru a-și îndeplini nobila misiune ce le-a fost încredințată, de a crește tineri devotați patriei și cauzei construirii socialismului, militanți înflăcărați în lupta pentru apărarea păcii. Ele sîdesc în inimile copiilor noștri dragostea fierbinte pentru marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, pentru toate popoarele lumii.

În munca obștească, învățătoarele și profesoarele luptă neobosit pentru lichidarea analfabetismului, pentru răspîndirea culturii la sate, pentru înarmarea țărănilor muncitori cu cunoștințe agrotehnice înaintate, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Partidul, guvernul și întregul nostru popor muncitor acordă o înaltă prețuire femeilor care muncesc în învățămînt. Oamenii muncii le sînt cunoscute numele tovarășei acad. prof. Raicu R. pan, rector al Universității „V. Babeș” din Cluj, laureată a Premiului de Stat, al tovarășii Stela Andreescu, profesoară emerită, șefa secției de învățămînt a raionului „N. Bălcescu” din Capitală și al multor alte educatoare, învățătoare și profesoare fruntașe.

În ziua de 8 Martie, 135.000.000 de femei din 65 de țări, grupate în Federația Democrată Internațională a Femeilor, se ridică în întreaga, în lupta împotriva maniacilor atomici, împotriva provocărilor de războie, pentru salvarea păcii.

În fața femeilor din lumea întreagă stă minunatul exemplu al glorioaselor femei sovietice, constructoare ale comunismului. Educate de partidul comunist, milioanele de femei sovietice își pun întreaga lor capacitate creatoare în slujba întăririi și înfloririi patriei, a construirii orînduirii comuniste.

Femeile sovietice aduc o contribuție deosebit de valoroasă la dezvoltarea științei și tehnicii, a artei și literaturii. Mai mult de 2.500.000 de femei sovietice lucrează în instituțiile științifice, de învățămînt și cultural-educative.

Femeile sovietice, care în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei și-au vărsat sîngele, alături de soții, fiii și părinții lor, pentru ca viața să birue moartea, se alină astăzi în primele rînduri ale luptei pentru apărarea păcii.

În marea Chină populară și în celelalte țări democrat-populare femeile sînt respectate și prețuite; ele se bucură de toate drepturile și libertățile democratice, au parte activă, alături de bărbați, la viața politică și socială, îndeplinind munci de răspundere în conducerea statului, participînd activ la construirea vieții noi.

În condiții grele întîmplînd și sărbătorește ziua de 8 Martie femeile din țările capitaliste, coloniale și dependente. Ele luptă cu hotărîre pentru drepturile lor vitale, pentru majorarea salariilor, pentru introducerea protecției muncii și a asigurărilor sociale de stat, pentru sporirea alocațiilor destinate învățămîntului public și pentru corectarea vieții copiilor.

Pentru a întîmplina cu cîinste Ziua Internațională a Femeii, secțiile de învățămînt și organele sindicale trebuie să desfășoare o largă acțiune în toate școlile și facultățile din țară. Astfel, în zilele din preajma lui 8 Martie trebuie să se țină adunări festive în care învățătoarele sau profesoarele vor vorbi elevilor și studenților despre însemnătatea acestei zile. În cadrul adunărilor vor fi evidențiate elevele și studențele fruntașe la învățătură și în activitatea obștească.

În săptămîna de la 7 la 12 martie, în cadrul orelor educative, la școlile de 7 ani, profesionale și medii, prin grija directorilor, dirigintilor și a organizațiilor U.T.M., trebuie să se discute teme legate de însemnătatea zilei de 8 Martie.

În împlinirea zilei de 8 Martie, organizațiile sindicale, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și conducerea unităților de învățămînt au datoria să mobilizeze femeile care lucrează în învățămînt să participe pe o scară cît mai largă la acțiunile obștești, la răspîndirea cunoștințelor agrotehnice, la lichidarea neștiinței de carte.

Femeile din toate instituțiile de învățămînt trebuie să participe activ la mobilizarea maselor largi de femei de la orașe și sate pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii. Ele trebuie să fie în fruntea echipelor pentru stringerea de semnături pe Apelul pentru pace, în așa fel încît toate femeile să cunoască și să semneze Apelul.

Ziua de 8 Martie va trebui să constituie un prilej de îmbunătățire a activității desfășurate în rîndurile femeilor, pentru ridicarea necontenită a nivelului cultural, politic și profesional al acestora, pentru mobilizarea și mai activă a femeilor în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Impotriva războiului atomic, pentru PACE!

Jurnalul vorbit

În școlile din întreaga țară se aștern noi semnături pe Apelul păcii.

Numeroase cadre didactice din Capitală au participat la „Jurnalul vorbit” închinat luptei pentru pace, care a avut loc zilele acestea la Clubul sindical al muncitorilor din învățămînt.

În prima parte a acestui „Jurnal” s-a prezentat, în cadrul acțiunii organizate de Consiliul Mondial al Păcii pentru aniversarea sociologului francez Montesquieu, o conferință a tovarășului V. Lipatti, lector la Facultatea de filologie din București. Conferințiarul a subliniat, în expunerea sa, actualitatea operelor gînditorului francez, valoarea „Scrisorilor persane” create de el acum 200 de ani.

În continuare, prof. univ. Horia Hulubei a făcut o expunere despre folosirea energiei atomice. Explicînd în ce constă această nouă energie descoperită de știință, prof. univ. Hulubei a arătat scopurile mirșave în slujba cărora se pregătesc s-o pună imperialiștii a. țărăni la război, precum și faptul că în fruntea luptei pentru pace, pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice se alină marea Uniune Sovietică. Subliniind perspectivele nebănuite pe care le poate aduce energia atomică omenirii, vorbitorul a arătat că a aceste perspective se vor transforma în realitate numai prin lupta popoarelor împotriva războiului, pentru ferice, pentru viață.

În încheiere „Jurnalul vorbit”, tovarășul Anton Teodor, din redacția ziarului „Munca”, a prezentat situația internațională, arătînd o serie de fapte care caracterizează untrire înverșăzătoare a războiului atomic. Vorbitorul a arătat apoi aspecte din munca pașnică, construcția a popoarelor din lagărul păcii și socialismului.

Participanții la „Jurnalul vorbit” s-au întîlnit apoi în vederea conferințiarilor despre probleme literare, științifice și politice ridicate.

N. BURCEA

Intăresc semnătura lor prin fapte

Era într-o vineri la amuză în sala de festivități se adunaseră toate elevele și cadrele didactice. O zi mare în viața școlii medii nr. 21 de la Jale din Capitală, cu zi închinată semnării Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

Au vorbit atunci și profesoarele și elevele. Fiecare cuvînt al lor era pornit din inimă, arăta hotărîrea de a lupta pentru zădărnirea uneltirilor cercurilor agresive occidentale, împotriva dezlănțuirii unui război atomic. Rînd pe rînd au luat cuvîntul profesora Elena Angelescu, învățătoarea Paulina Teodorescu, elevele Iulia Isac, Rodica Andreescu, Maria Landman, „Vom înaintea semnatu- rii pe care o punem pe Apelul de la Viena muncind cu și mai mult elan” — acesta a fost angajamentul tuturor.

„Au trecut de atunci numai trei săptămîni. Dar dacă te uci în cataloage, dar asiiți la lecții, dacă te interesezi de felul în care se îndeplinește planul de muncă al școlii, ajungi la con-

cluzia că angajamentele luate se transformă în fapte.

„Iată, de

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

Sporirea producției de cereale este lucrul cel mai important în dezvoltarea agriculturii. Rezolvarea problemei cerealelor este condiția principală pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și pentru îmbunătățirea continuă a alimentației populației. Mai mult grâu și porumb înseamnă hrană mai multă pentru populație; mai mult porumb, orz, ovăz, înseamnă mai multe nutreț pentru vite, înseamnă mai multe posibilități de a crește porci și păsări, înseamnă mai multă carne, lapte, grăsimi, ouă, piel, lînă și multe altele.

În agricultura țării noastre, porumbul ocupă un loc de frunte. Putine plante răspîndite atât de bine munca cultivatorului, cum o răspîndite porumbul. El poate fi folosit pentru hrana oamenilor, poate fi folosit ca furaj pentru creșterea și îngrășarea animalelor, ca materie primă importantă în industria de amidon, glucoză, spirit și altele.

Suprafețele cultivate cu porumb au ajuns pînă la aproape 40 la sută din suprafața arabilă totală a țării. România deține primul loc în Europa și al treilea loc în lume în cultura porumbului.

Acest lucru nu este întâmplător. Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt favorabile culturii porumbului; avem pămînturi fertile, călduri care ajută creșterea, ploi de vară care ajută legatul și toamne prielnice coacerii și recoltării porumbului.

Care au fost producțiile medii pe țară la hectar obținute în trecut la cultura porumbului? Ele au variat în funcție de condițiile de climă și au reprezentat recolte medii între 940 și 1.395 kg. anual, calculate pe perioade de cîte 10 ani. Dar s-au realizat de multe ori, pe suprafețe întinse, recolte anuale medii de peste 2.000 kg. porumb la hectar, deși pămîntul se muncea cu mijloace tehnice înapoiate.

În decursul a peste două secole de cînd se cultivă porumbul ca plantă principală de cultură, țărani noștri au acumulat o uriașă experiență în cultura porumbului, experiență transmisă din tată în fiu.

Încă la mijlocul veacului trecut, marele patriot și om de știință, Ion Ionescu de la Brad, a studiat temeinic această experiență, căci el considera felul cum munșterii țărani să crească și să arde și să spună că mureș și face ca pămîntul să rodească ca vitele să se înmulțească și ca toată lumea să se hrănească din rodul ostentilor sale". Pe baza experienței de muncă a țărănilor el a stabilit o serie de reguli agrotehnice, din care unele își păstrează întreaga lor valoare și în zilele noastre. În lecțiile și lucrările sale din anul 1887, vorbind despre cultura porumbului, el a subliniat importanța arătării de toamnă și a aratului că porumbul cere să fie pămîntul gînoit mult și bine, ei nu se teme de îngrășare... bine este să se semene în lînă cu semănătoare" (adică așa cum spunem noi astăzi, să se semene în rînduri).

Comisia trimisă în februarie 1973 de minister la ferma-model de la Brad, organizată de Ion Ionescu de la Brad, pentru a constata rezultatele obținute de acesta, arată că „păsușii seminați în lînă și culturi au produs mai mult decît cei seminați din amîncătură și că Ionescu de la Brad este foarte dispus a generaliza semănatul în lînă, avînd întregul avantaj de a-i cultiva cu mașina, de a dobindi roade mai multe și de a întrebunța sămînța mai puțină".

Ion Ionescu de la Brad a arătat prin experiențele pe care le-a făcut la această fermă-model sporurile mari de recoltă de porumb ce se obțin prin folosirea lucrărilor raionale în cultura acestei plante. Prin semănatul porumbului cu mașina în rînduri a obținut 2.120 kg. porumb la hectar față de 1.413 kg. obținute pe terenul unde porumbul a fost semănat prin înfrățire, și 3.650 kg. la hectar, cînd porumbul a fost semănat cu mașina în rînduri. Într-un pămînt bine îngrășat el a arătat prin această rolul holerărilor pe care-l au metodele agrotehnice avansate în obținerea recoltelor mari de porumb.

Din păcate însă, oamenii de știință din agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi n-au mers cu consecvență pe calea deschisă de Ion Ionescu de la Brad. N-au studiat îndeajuns experiența bogată și îndelungată a țărănilor noștri în cultivarea porumbului, nu s-au preocupat să generalizeze această experiență, să elaboreze reguli și metode noi agrotehnice în raport cu condițiile concrete din diferitele regiuni ale țării.

În ciuda importanței porumbului în economia țării noastre, Ministerul Agriculturii și organelor de planificare, influențate de o serie de teorii greșite ale unor specialiști, teroții dăunătoare economiei naționale și interesele țărănilor muncitoare, au mers pe linia reducerii suprafețelor înfrățite cu porumb.

Nu s-a ținut seama că porumbul, prin multiplele sale calități nutritive, nu poate fi comparat aproape cu nici o altă plantă, fiind o cultură de bază în creșterea animalelor și sporirea productivității lor. Porumbul este unul din cele mai valoroase furaje concentrate pentru hrănirea animalelor și în special pentru îngrășarea porcilor: cocenii de porumb, însoțit de separat de știuleți, asigură o bună hrană succulentă pentru animale și în special pentru vacile de lapte.

Îată cum au evoluat suprafețele semănate cu porumb, între anii 1948-1953:

1948	3.673.000 ha.
1949	3.452.000 ha.
1950	2.853.000 ha.
1951	2.871.000 ha.
1952	2.960.000 ha.
1953	2.887.000 ha.

Din analiza cifrelor de mai sus rezultă, că suprafețele semănate cu porumb au scăzut an de an, ajungînd ca suprafața semănată în 1953 să fie mai mică decît aceea din 1948 cu aproape 800 mii hectare.

Între anii 1948-1953 s-au înfrățit mai puțin cu aproape 3.500.000 ha. porumb. Dacă această suprafață ar fi fost cultivată cu porumb, realizînd producții medii de numai 1000 kg. la hectar, s-ar fi putut îngrășa în acești ani un număr de 7 milioane porci cu o producție de peste 700.000 tone carne și grăsimi. Dacă s-ar fi realizat însă o producție medie de 2.000 kg. porumb la hectar, — așa cum au realizat de fapt numeroase gospodării colective și zeci de mii de țărani muncitori, — cu porumbul recoltat de pe aceste suprafețe s-ar fi putut îngrășa un număr de 14 milioane de porci, care să dea o producție de aproape un milion și jumătate tone carne și grăsimi.

Desigur că suprafețele arătate mai sus s-au cultivat cu plante tehnice, legume etc., totuși rezultatul economic a fost mult mai mic decît dacă ele s-ar fi cultivat în cea mai mare parte cu porumb.

Restringerea suprafețelor cultivate cu porumb a dăunat și creșterii animalelor; din această cauză populația țării a primit în acești ani nu numai puține carne

și ouă și mai puțină carne, lapte, brînzetură, ouă, păsări și alte produse animale. Extinzînd suprafețele semănate cu porumb și depunînd toate eforturile pentru sporirea producției la hectar, putem obține o producție globală de porumb și o producție-marfă suficientă și creșterea animalelor, cît și pentru export.

În primăvara anului 1954, partidul și guvernul au luat măsuri să se mărească suprafețele înfrățite cu porumb. Astfel, în anul 1954 s-au înfrățit 3,2 milioane hectare cu porumb, iar în urma întoarcerii grînelor compromise în timpul iernii, această suprafață s-a mărit cu 200.000 ha., înfrățindu-se cu peste 500.000 ha., mai mult decît în anul 1953.

Datorită eforturilor depuse de oamenii muncii din agricultură care au știut să folosească condițiile naturale favorabile, precum și ajutorului tehnico-material acordat de stat, am obținut în anul 1954 o producție globală de peste 6 milioane tone porumb, ceea ce înseamnă o recoltă medie, pe țară de aproape 2.000 kg. la hectar. Multe regiuni și raioane au realizat producții medii la hectar cu mult mai mari.

Este drept că organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, care se ocupă cu evaluarea recoltelor, precum și unii specialiști cu munci de răspundere din cadrul ministerului, au prezentat guvernului și partidului date mai mici privind recolta de porumb.

Biroul Politic al partidului s-a ocupat îndeaproape de această problemă și a organizat o verificare a evaluării producției de porumb. Această verificare s-a făcut într-un număr de peste 1.100 comune de pe tot cuprinsul țării. Rezultatul acestei verificări a arătat că în cea mai mare parte din regiuni și raioane recolte medii au fost peste 2.000 kg. porumb la hectar, iar în unele regiuni și raioane au depășit și 3.000 kg. la hectar.

De asupra tuturor evaluărilor, cele arătate de dv. la constituirea cu privire la rezultatele ce le-ați obținut în producția de porumb vorbesc de la sine împotriva atitudinii de neîncredere în posibilitățile sporirii producției agricole, atitudine demobilizatoare manifestată de unii specialiști.

În așuși planul de producție la porumb pe 1955 desfășurat pe întreaga țară, alcătuit de Ministerul Agriculturii și Silviculturii sub influența unor astfel de specialiști, este prea mic față de posibilitățile existente.

Să ne referim numai la ceea ce au arătat aici citiva tovarășii în legătură cu această problemă.

Tov. Covaș Șigismund, prim-secretar al comitetului raional de partid Carei, a arătat că deși an de an obțin recolte mari de porumb, iar în anul trecut au obținut în medie 2.700 kg. la hectar, totuși ministerul a planificat pentru anul 1955 pentru acest raion o producție de numai 1.450 kg. Este de remarcă că constituirea frunțașilor în producție din raion, la care au participat țărani muncitori din toate comunele, n-a fost de acord cu această planificare, ci a hotărât să lupte pentru obținerea unei producții de 2 ori mai mare, adică de peste 3.000 kg. la hectar. Cu care plan trebuie să fim noi de acord și să-l susținem? Cu planificarea birocratică făcută de minister, sau cu planul pe care și l-au propus oamenii muncii din agricultură, pe baza cunoașterii propriilor lor posibilități? Fără îndoială că trebuie să fim de acord și să susținem inițiativa creatoare a țărănilor muncitoare din raionul Carei. (Aplauze prelungite).

Despre astfel de planificări birocratice au vorbit și tovarășii din Regiunea Autonomă Maghiară, care au arătat că raionul Tg. Mureș, față de planul de 1.450 kg. porumb la hectar pe 1954, a obținut o producție de 2.200 kg.; totuși, ministerul a găsit de cuvînt să-l planifice și în acest an tot cu 1.450 kg. la hectar.

Tovarăși,

În țara oamenilor muncii din agricultură atît anul acesta sarcina deosebit de însemnată de a produce o recoltă îmbelșugată la toate culturile și în special de a produce 10 milioane tone grâu și porumb, de a obține o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar.

Este oare posibil să obținem încă în anul acesta o astfel de recoltă? La această întrebare putem să răspundem cu toată încrederea că în condiții climatice normale este pe deplin posibil obținerea unei asemenea recolte.

Dovada o avem în minunatele rezultate obținute în anul 1953 și mai ales în anul 1954 de mii și mii de țărani muncitori, măști ai recoltelor bogate din gospodării colective, din întovărășiri agricole, din gospodării individuale, de numeroși muncitori agricoli din unele gospodării de stat care și-au omenii și colaboratori științifici pe etapele experimentale ale stațiilor de cercetări științifice.

Am ascultat cu toții aci cuvîntul multor frunțași în producție, care ne-au arătat cum au muncit pentru a obține recolte bogate. Din experiența lor, fiecare avem ceva de învățat.

Aplicînd cu pricepere măsurile agrotehnice recomandate de știința agronomică, precum și metodele de muncă folosite de frunțașii recoltelor bogate, oamenii muncii din agricultură — cu sprijinul statului democrat-popular — pornesc în această primăvară cu toate forțele să înfrățim peste 3.300.000 hectare de porumb, să realizeze o producție medie la hectar pe țară de cel puțin 2.000 kg.

Aceasta este în interesul propriu al fiecărui țaran muncitor, este în interesul dezvoltării economiei naționale și al ridicii cărții continue a nivelului de viață al poporului muncitor de la oraș și sate. (Aplauze).

Tovarăși,

În lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru rezolvarea problemei cerealelor, o importanță deosebită are sporirea producției de grâu, principala plantă ce realizează panificabilă.

Deși în țara noastră condițiile naturale de climă și sol pentru cultura grînelor de toamnă sînt destul de prielnice, producția medie obținută la hectar continuă să rămîna an de an la un nivel scăzut și necorespunzător posibilităților de care dispunem.

Rezultatele obținute de numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole ale foarte multor țărani muncitori cu gospodării individuale arată că dacă se aplică regulile agrotehnice în mod diferențiat se obțin recolte bogate de grâu.

Astfel, țărani muncitori cu gospodării individuale Manea Ion din comuna Ghilimig, raionul Birlad, a dezmiristat țara lîmp a pregătît pămîntul înainte de înfrățire, iar primăvara l-a boronit, l-a sămîntat de cite ori o fost nevoie și l-a secerat în pirgă. Datorită acestor lucrări, el a obținut 1.800 kg. grâu la hectar, cu toate că prin partea locului a fost secetă; ceilalți țărani muncitori din comună, care

n-au executat cum trebuie lucrările agricole, au obținut numai 600 kg. la hectar.

Recolte și mai mari a realizat în anul 1954 gospodăria colectivă din Urșor raionului Dej, care de pe o suprafață de 32 hectare înfrățită cu grâu de toamnă, a obținut o recoltă medie de 1.920 kg. la hectar. O suprafață de 17 hectare a înfrățit-o cu o mașina în rînduri după metoda obișnuită și a realizat o recoltă de 1.740 kg. la hectar, pe cînd pe o suprafață de 15 hectare înfrățită în rînduri încruciate a obținut 2.100 kg. la hectar, deci un spor de recoltă de 360 kg. la fiecare hectar.

O atenție deosebită, tovarășii, trebuie să dăm recoltatului. Știu cu toții că de mult grâu se pierde în fiecare an cînd se strînge recolta — și acesta din cauză că grîul nu se recoltează la timp.

Datorită faptului că înfrățirile de toamnă s-au făcut într-un timp mai scurt și în condiții favorabile de umiditate a solului, grînelor au intrat în iarnă întărite și bine înfrățite. Putem afirma că avem perspectiva unei recolte bune de grâu în anul acesta, că sînt create toate condițiile ca să obținem în 1955 o recoltă medie de peste 1.400 kg. la hectar.

Tovarăși,

Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației de la oraș și sate cu produse agroalimentare, cît și pentru asigurarea industriei ușoare și alimentare cu materiile prime agricole necesare, pe lîngă lupta pentru obținerea unei producții mari de cereale — și deosebi la grâu și porumb — trebuie să dăm o atenție deosebită marilor producții la cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și altele.

În țara noastră sînt posibilități mari de a obține recolte bogate la cartofi și de a introduce cultura lui și în regiunile unde pînă acum n-a fost cultivat.

Vom arăta numai cîteva exemple de recolte mari de cartofi obținute în diferitele regiuni ale țării.

Țărani muncitori Sasu Ion și Grosari Radu din comuna Bălăceana, raionul Suceava, au obținut fiecare cite 52.000 kg. cartofi la hectar. Ei au lucrat bine pînă la toamnă și primăvară; au ales pentru sămînță cartofi din soiuri rezistente la rîia neagră; au semănat cartofii în cuburi așezate în pătrat și au întreținut bine culturile.

În constituirea raională a frunțașilor în agricultură, care a avut loc în această țară, tovarășii Grosari Radu și chemat la încredere pentru obținerea unei recolte de 55.000 kg. cartofi la hectar în anul 1955 pe tovarășul Rodenciu Toader, decorat cu Ordinul Muncii pentru recolte bogate de cartofi pe care le-a obținut.

Cu toate recolte mari pe care le-au obținut mulți țărani cu gospodării individuale, multe întovărășiri agricole și gospodării colective, totuși producția medie la hectar pe care am obținut-o în ultimii ani este cu mult sub nivelul posibilităților noastre.

Pentru lichidarea lipsurilor în cultura cartofului este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R., inginerii și tehnicienii agronomi, specialiștii în cultivarea cartofului, împreună cu cultivatorii de cartofi, să studieze cele mai bune metode de producție a acestor plante importante pentru sporirea producției de cartofi este aceea a producerii și înmulțirii rapide a unor soiuri de mare productivitate adecvate condițiilor de sol și climă locale, rezistente la boli. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în strînsă colaborare cu Institutul de Cercetări Agronomice, îl revine sarcina să rezolve această problemă într-un timp cât mai scurt.

O altă cultură care are o mare importanță în dezvoltarea economiei noastre naționale este sfeclă de zahăr. În ultimii ani consumul de zahăr a crescut inconștient ca urmare a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Deși an de an suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr a crescut, producția la hectar a continuat să rămîna la un nivel scăzut.

Aceasta se datorează faptului că atît Ministerul Agriculturii și Silviculturii cît și Ministerul Industriei Alimentare n-au luat măsuri pentru a îndruma și ajuta pe cultivatori să aplice toate lucrările agrotehnice necesare pentru obținerea unor recolte mari, n-au luat măsuri să facă o justă raionare a culturii sfeclii de zahăr și pentru a alege terenurile cele mai potrivite acestei culturi, nu s-au îngrijit de înmulțirea și introducerea în cultura mare a soiurilor de sfeclă productive și cu un conținut mare de zahăr.

În cadrul constatărilor noastre un număr de tovarășii, buni cultivatori de sfeclă de zahăr, ne-au arătat cum printr-o pregătire bună a terenului, prin semănarea la timp a unei semințe de calitate superioară, printr-o bună îngrijire a culturilor, prin aplicarea unui număr mare de prasile și recoltarea sfeclii la timpul potrivit au reușit să obțină recolte mari.

Astfel, tovarășul Covrig Gheorghe, din comuna Ungheii, raionul Tg. Mureș, ne-a arătat cum, de pe o suprafață de 29 ari a obținut o recoltă de 15.780 kg. sfeclă de zahăr, ceea ce înseamnă 54.400 kg. la hectar.

Deși această recoltă la hectar a fost obținută pe o suprafață mică, ea arată totuși posibilitățile existente în creșterea producției la hectar.

Gospodăria colectivă „Petofi Sandor" din comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni, cultivînd sfeclă de zahăr pe o suprafață de 8 ha a obținut o producție de 40.000 kg. la fiecare hectar. Pentru a obține această recoltă bogată, cultiviștii au arat pămîntul adînc, din toamnă, bîgînd sub brazdă 20 tone gunoi de grajd la hectar, în timpul vegetației au dat cite 150 kg. azotat de amoniu la hectar și au făcut 3 prasile.

Asemenea exemple sînt în toate regiunile și raioanele cultivatoare de sfeclă de zahăr.

Anu acesta trebuie să înfrățim o suprafață de 150.000 ha. cu sfeclă de zahăr, cu mult mai mult decît în anii trecuți, și să obținem o producție medie pe țară de cel puțin 15.000 kg. la hectar. Avem toate condițiile create și depinde de felul cum noi vom munci pentru a putea nu numai realiza această producție, dar chiar pentru a o depăși cu mult.

Tovarăși,

Am vorbit mai pe larg de cultura porumbului, grînelor, cartofului și sfeclii de zahăr, deoarece aceste culturi ocupă suprafețele cele mai întinse din pămîntul arabil al țării noastre și joacă rolul cel mai important în economia agricolă.

Mai sînt însă și alte culturi agricole, cum este orzul de toamnă, orzoacii, ovăzul, orezul, floarea-soarelui, bumbacul, nula, cînepa și altele, de care trebuie să ne ocupăm îndeaproape cîtă ai o importanță mare în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materiile prime.

Creșterea producției de zarzavaturi și legume, care să asigure aprovizionarea din belșug a oamenilor muncii, trebuie să fie o preocupare de seamă a tuturor organelor de partid, a sfaturilor populare și a tuturor organelor agricole.

Trebue create baze puternice de aprovizionare cu legume și zarzavaturi în jurul fiecărui oraș și centru muncitoresc. Pentru aceasta este necesar să se cultive în jurul orașelor și centrelor muncitorești cît mai multe legume și zarzavaturi tri-gate. Culturile irigate de legume trebuie extinse de asemenea de-a lungul vărilor, apelor, unde avem terenuri fertile.

Organele sindicale, comisiile și delegațiile de femei trebuie să ducă o întinsă muncă de lămurire în rîndurile muncitorilor, funcționarilor și gospodărilor, pentru ca în anul acesta să se extindă cît mai mult cultivarea legumelor și zarzavaturilor pe loturile individuale, pentru a folosi cît mai bine terenurile din împrejurimile și vetrele orașelor, centrelor muncitorești și a sateelor, necultivate cu legume și zarzavaturi. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile populare au datoria de a asigura aprovizionarea cultivatorilor cu semințele și răsadurile necesare.

Trebue executate la timp toate lucrările din livezile de pomi și vii, să ne ocupăm de plantarea în primăvară a unui număr mare de pomi fructiferi și de complotarea gorurilor din vii.

Să dăm totă atenția refacerii și dezvoltării patrimoniului nostru viticol și pomicol.

Tovarăși,

Rezultatele obținute în producția agricolă în anii 1953 și 1954, precum și rezultatele campaniei agricole din toamna anului 1954 ne îndreptățesc să avem deplina convingere că în anul acesta putem să realizăm recolte sportive la hectar la toate culturile, în special la grâu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui.

Pentru aceasta, avem în țara noastră toate condițiile necesare, toate posibilitățile. Industria socialistă întreprinde și dezvoltă cultura cu mașinile, materialele și uneltele de care are nevoie; avem un număr mare de ingineri și tehnicieni agronomi, capabili să ridice nivelul agriculturii; avem un sector socialist în agricultură, cu numeroase unități frunțașe — gospodării colective, întovărășiri, gospodării agricole de stat, stații experimentale — care sînt o mărturie vie a felului cum trebuie să se organizeze munca și să se lucreze pămîntul pentru a se obține roade bogate; în fiecare sat și comună sînt țărani muncitori harnici, iscușiți, măști ai recoltelor bogate, care au dovedit că muncind pămîntul după sfaturile agronomilor, în funcție de condițiile locale, se pot obține sporuri foarte mari de recoltă la hectar.

Trebue numai să folosim așa cum se cuvine toate aceste posibilități, să folosim pe deplin tractoarele și mașinile agricole ale statului, precum și mașinile uneltele de lucru ale țărănilor muncitori, să aplicăm metodele de muncă ale frunțașilor în producția agricolă.

Obținerea unei recolte de 10 milioane tone grâu și porumb, a unei recolte medii pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar depinde, în cea mai mare măsură, de felul în care organele de partid și de stat vor ști să conducă în mod concret agricultura, cu spirit de răspundere, cu competență și cu cunoașterea condițiilor locale de producție, înlăturînd metodele birocratice. Obținerea unei asemenea recolte depinde, în primul rînd, de felul cum organele de partid și de stat vor ști să desfășoare o largă muncă politică și organizatorică, de zi cu zi, în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare, pentru mobilizarea tuturor forțelor din agricultură și îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor muncilor agricole.

De aceea primul măsura pe care ministerul trebuie s-o ia de urgență este de a repartiza pe inginerii și tehnicienii agronomi pe teren. Dat fiind numărul actual de ingineri și tehnicieni agronomi, pentru acoperirea întregii suprafețe agricole a țării și va reveni fiecăruia dintre ei, după calcule preliminare, o suprafață de 4-6 mii hectare.

Fîind legați de teren, inginerii și tehnicienii agronomi vor putea cunoaște mai bine particularitățile locale, pe frunțașii recoltelor bogate și metodele lor de muncă; odată cu sarcina de a ajuta țărănimii muncitoare în desfășurarea muncilor agricole, ei vor putea studia și întocmi lucrări de specialitate cu privire la metodele înaltele de muncă contribuind astfel la generalizarea științifică și extinderea în producție a acestor metode. Partidul și guvernul se vor îngriji să li se creeze condiții corespunzătoare de muncă și de trai.

Deși în ultimul am munca de popularizare a metodelor agrotehnice înalte s-a îmbunătățit, totuși Ministerul Agriculturii și Silviculturii n-a ajuns încă să cunoască — și cu atît mai mult să studieze, să popularizeze pe scară largă — experiența bogată și multilaterală a frunțașilor în producția agricolă.

Sarcina Ministerului Agriculturii și Silviculturii, a organelor agricole este de a studia sistematic metodele prin care numeroși țărani muncitori obțin recolte îmbelșugate pe ogoarele lor, dar a face tot ceea ce trebuie ca experiența și metodele înalte de muncă ale frunțașilor în producția agricolă să fie cunoscute și aplicate de fiecare gospodărie colectivă, întovărășire agricolă, asociații de producție agricolă, țaran muncitor individual.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii n-a fost încă în stare să organizeze producerea în cantități suficiente a semințelor de soi, în vederea satisfacerii nevoilor anuale ale gospodărilor de stat, gospodărilor colective, întovărășirilor, asociațiilor de producție agricolă și gospodărilor individuale țărănești. Mai mult chiar, se comite în fiecare primăvară și toamnă aceeași greșală de a se transporta semințe de soi dintr-o zonă naturală de producție în alta, cînd știut este că sămînța de porumb care dă roade bune în Bărăgan nu poate da rezultate multu mitor în nordul Moldovei.

Ministerul este obligat să ia măsurile necesare pentru asigurarea semințelor de orz, orzoacii, ovăz grâu de primăvară semințe de sfeclă de zahăr și semințe de legume și zarzavaturi, potrivit condițiilor fiecărei regiuni.

În fața directoarelor inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor din gospodăriile de stat și sarcina de a executa la timp și în bune condiții toate muncile agricole, să mecanizeze într-o măsură cît mai mare lucrările agricole să folosească cît mai mult agregatele pe care statul și clasa muncitoare le-au pus la dispoziție, să lupte pentru a da cît mai multă producție-marfă de bună calitate, pentru reducerea pretului de cost, să lupte împotriva risipei, pentru ca fiecare G.A.S. să devină o gospodărie rentabilă.

Oamenii muncii din agricultură așteaptă din partea stațiilor de mașini și tractoare și a tractoriștilor, un ajutor deosebit

de puternic, organizatoric și tehnic, în lupta pentru obținerea unor recolte bogate în acest an.

Cele mai multe S.M.T.-uri au reușit să termine la timp lucrările de reparații și de pregătire pentru campania de primăvară.

Conducerea S.M.T.-urilor să asigure din timp contractarea unui volum cît mai mare de lucrări cu gospodării colective, cu întovărășirile agricole, cu asociațiile de producție agricolă și gospodăriile țărănești individuale, astfel încît în primăvară capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole să fie folosită la maximum.

Este o datorie patriotică a fiecărui tractorist să aibă grija de tractatorul și mașinile agricole ce-l sînt încredințate, să facă numai lucrări de bună calitate, să respecte cu strictețe prevederile contractului încheiat cu producătorii agricoli.

Felul cum este organizată și cum muncește brigada de tractoriști condusă de Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, poate să servească drept pildă demnă de urmat pentru toate brigăzile de tractoriști din stațiunile noastre de mașini și tractoare. Gospodăriile agricole colective, pe ogoarele cărora a lucrat această brigadă, au obținut recolte mari și de bună calitate. Brigada și-a realizat planul în proporție de 225 la sută; tractoristul Bogdan Gheorghe, frunțaș în această brigadă, și-a îndeplinit planul în proporție de 331 la sută, realizînd un câștig mediu lunar în anul 1954 de 151 lei. Astfel de cifri mari pot fi realizate de oricare tractorist, dacă muncește cu conștiinciozitate, dacă seful de brigadă se ocupă de buna organizare și îndrumare a muncii în cadrul brigăzii pe care o conduce.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și organele de partid au datoria să ducă o largă muncă politică de lămurire în rîndurile țărănilor muncitori individuali, recomandîndu-le să se ajute unul pe altul cu unelte și animale de muncă, pentru a executa mai bine și la timpul potrivit lucrările agricole pentru a obține recolte mai mari.

În fiecare regiune sînt întovărășiri frunțașe în care țărani muncitori au intrat în toată suprafața arabilă, lucrează în comun de la arat pînă la recoltare, organizează cete permanente și obțin astfel producții sportive și venituri mari. Sarcina organelor de partid și de stat este de a îndruma și sprijini întovărășirile agricole din care să se organizeze munca după pilda întovărășirilor frunțașe.

Gospodăriile agricole colective și să pregătească întregul inventar de lucru, să și îngrășească în mod deosebit animalele lor de tracțiune și să și organizeze bine brigăzile permanente, stabilindu-le sarcini concrete.

În țara noastră sînt multe gospodării colective care, organizîndu-și bine munca și folosind atît posibilitățile tehnice ale S.M.T.-urilor, cît și propriile lor mijloace de producție, au realizat recolte bogate și au repartizat colectivizilor veniturii mari.

Organele de partid și sfaturile populare trebuie să desfășoare o intensă muncă politică și să ajute gospodăriile colective să și organizeze în așa fel munca încît să realizeze nivelul gospodăriilor frunțașe, să le ajute în organizarea brigăzilor, în întărirea disciplinei în muncă și participarea activă a tuturor membrilor gospodărilor la muncile agricole pentru obținerea unor recolte sportive.

Este necesar ca rezultatele pozitive obținute de cercetătorii științifici în laboratoare și pe câmpurile de experimentare să fie aplicate pe scară largă în producția agricolă. Orice cercetare științifică poate fi considerată ca duse cu succes pînă la capăt numai atunci cînd ea a prins rădăcinii adînci în practică. În același timp, cercetătorii științifici să studieze metodele înalte folosite de frunțașii în agricultură, ca în felul acesta ele să poată fi generalizate și aplicate pe suprafețe cît mai mari. Din contactul strîns între oamenii de știință și frunțașii în agricultură, știința agricolă se va îmbogăți. Este de datoria cercetătorilor științifici să meargă în unitățile agricole, pe ogoare, în mijlocul țărănilor muncitoare, pentru a-i da un ajutor direct în aplicarea metodelor agrotehnice. (Aplauze).

Tovarăși,

Lupta pentru realizarea unei producții de 10 milioane tone grâu și porumb în anul acesta pune sarcini foarte importante oamenilor muncii din industrie, în special din ramurile industriale care produc mașini, piese de schimb, uneltele, uneltele agricole, îngrășăminte și alte materiale necesare agriculturii.

Întreprinderile din sistemul Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini se preocupă în mai mare măsură decît în trecut de sarcina construirii de mașini și unelte agricole, în cantități și sortimente din ce în ce mai mari, pentru a pune la dispoziția țărănilor muncitoare mijloace de producție care să-l ușureze munca și să-l asigure creșterea neconștientă a producției la hectar la toate culturile.

Totuși, nu se dă încă importanță corespunzătoare problemelor esențiale în legătură cu producția acestor mașini și unelte agricole.

Astfel, unele piese de schimb sînt livrate cu întîrziere și în cantități nesatisfăcătoare. Calitatea multor mașini agricole, ca de pildă, batoze, secerători-legători, semănători, pluguri, trebuie îmbunătățită.

Este necesar să se lărgescă sortimentul și numărul mașinilor agricole cu tracțiune animală și al uneltelor necesare țărănilor cu gospodării individuale și să se realizeze tipuri de mașini proprii condițiilor de relief ale țării. Îndesebi trebuie asigurate prășitori, pluguri de tracțiune animală.

Seceratul cu secerătoarea simplă trasă de cai este mult mai convenabil țărănilor muncitori decît seceratul

Să îmbunătățim predarea limbii romine în școli și facultăți

Prof. univ. Al. Graur

membru corespondent al Academiei R.P.R., decanul Facultății de filologie de la Universitatea „C. I. Parhon” București

Revoluția culturală care se înfăptuiește actualmente în țara noastră a adus pe primul plan problema folosirii corecte a limbii naționale, atât în vorbire...

buie bine pregătiți.

Trebuie să recunoaștem că în Facultatea de filologie nu se dă încă atenția meritată tuturor problemelor de limbă. Anul trecut, de exemplu, în anul întâi al facultății noastre nu s-a făcut nici un curs de gramatică pentru studenții de la secția română...

Desigur, după cum am spus la început, a aceste cazuri nu constituie regula generală. Dimpotrivă, în toamna trecută, cei mai mulți candidați au luat note bune la examenul de admitere...

Ușurința cu care trec unii profesori cu vederea peste greșelile elevilor și, desigur, lipsurile în predare duc la menținerea și a dincirea unor goluri în cunoștințele elevilor și studenților.

Ne-au dat încă și mai mult de gândit greșelile de lexic și cele de sintaxă. Iată un exemplu care arată necunoașterea înfăptuitorului cuvinte: Mihai Buznea, care este eroul principal din această piesă și simbolizează în mod idilic pe toți comuniștii...

Se găsesc și cuvinte folosite în contexte neapropiate: Unul din subiectele mai des abordate în operele scriitorilor...

În lucrări se întâlnesc uneori și fraze confuze și incoerente.

Cum se explică nivelul scăzut la care se prezintă lucrările unora dintre candidații la examenul de admitere în facultate? Avem mijlocul să stabilim una dintre cauze. La Facultatea de filologie dau examen de admitere în secția fără frecvență cadre didactice care predau limba română în învățământul de șapte ani. În lucrările acestor candidați găsim uneori greșeli mai grosolane chiar decât cele semnalate mai sus. Iată câteva exemple (cu respectarea întocmai a formei) care dovedesc necunoașterea înfăptuitorului cuvinte: Poemele lui Dan Deșliu sunt de un emoționant tablou, prin aceea că a știut să pună în procesul de transformare socială, omul constructor al socialismului.

În țara noastră au mai fost și alți poezii care și-au făcut apariția forțelor noi cum sunt Dan Deșliu...

Dacă se găsesc profesori care scriu așa, de ce ne-am mira de greșelile întâlnite în lucrările absolvenților școlii medii? Dar se pune și altă întrebare: cum se face că unii profesori au lipsuri atât de mari în cunoștințele de limbă română? Răspunsul e ușor de dat: a fost slab pregătiiți de profesorii lor. S-a trecut ușor peste greșeli, nu s-a dus o muncă susținută și permanentă pentru o vorbire și scriere corectă în școală.

Uneori și în facultate se trece cu vederea peste astfel de greșeli și ele se înrădăcinesc. Desigur, pentru că elevii să fie bine pregătiți în școală trebuie ca profesorii să muncească bine, să fie ei în primul rând înarmați cu temeinice cunoștințe științifice, didactice. De aceea în facultate vorbim de profesori care...

Activitate științifică

Subfiilele din orașul Brăila ale societăților științifice „Istorie — filologie — folclor”, „Științele naturii — geografie”, „Matematică — fizică” au obținut în ultimul timp o serie de rezultate rodnice în activitatea lor.

Deosebit de interesantă este activitatea subfiilei Societății de științe naturale și geografice în direcția aplicării învățării micruiniste. Rezultatele obținute în privința hibridărilor, conviețuirii ciresului cu salcîmul, viței de vie în dud și altora, pe baza experimentărilor făcute pe terenul experimental al școlii pedagogice, au atras atenția specialiștilor prin caracterul lor practic și original.

Folosind experiența acumulată pînă acum, secția de științe naturale a acestei subfiile și-a propus să îndrume lucrările practice pe parcelele experimentale ale tuturor școlilor din raion.

Mai multă atenție muncii cercurilor pedagogice

De curînd a avut loc în comuna Cîrtari, raionul Ciuc, ședința cercului pedagogic al învățătorilor. Cu acest prilej tovarășa învățătoare E. Jov a ținut o lecție deschisă, după care s-a prezentat un referat în legătură cu predarea gramaticii. Atît lecția deschisă cît și referatul au fost interesante și temeinic pregătite. La discuții n-a luat însă cuvîntul decît un singur învățător. Aceasta dovedește că membrii cercului pedagogic nu s-au pregătit pentru această ședință. Nepregătirea lor se datorește și faptului că secția de învățămînt a raionului Ciuc nu a trimis din vreme cadrelor didactice programul ședințelor cercului pedagogic.

Pentru ca activitatea cercurilor pedagogice să se îmbunătățească, secțiile de învățămînt trebuie să se preocupe mai serios de organizarea și îndrumarea lor.

MIHAI BALINT

Să fie lichidate lipsurile în planificarea materiei de învățămînt

Conștient de faptul că succesul muncii în școală depinde în mare măsură de o justă planificare a materiei, multe cadre didactice din raionul Beclean și-au întocmit just planurile calendaristice, ținînd seama de indicațiile date în programele de învățămînt și instrucțiunile Ministerului Învățămîntului. Așa au procedat, de exemplu, tovarășii L. Avram din satul Cozia, V. Moldovan din Beclean, V. Lazsio din comuna Urz, V. Mureșanu din comuna Spermezeu și alții.

Din păcate însă mai sînt în acest raion și pedagogi care și-au întocmit defectuos planurile calendaristice. Astfel, tovarășii Gh. Vitean, învățător la școala de 7 ani din comuna Sieni — Odorhei, a planificat materia la științele naturii în clasa a VIII-a, numai după manual, fără să consulte programa și Instrucțiunile Ministerului. Tovarășul V. Mureșanu, învățător la școala de 7 ani din comuna Chirales, a planificat la educația fizică exerciții care nu sînt în program.

Cadrelor didactice au datoriat să lichideze aceste lipsuri, să muncească cu mai multă răspundere și grijă pentru a încheia anul școlar cu succes.

GH. I. ISA

Inspector la secția de învățămînt a raionului Beclean

Politica externă a U. R. S. S. — o politică de pace și colaborare internațională

Toate popoarele lumii privesc cu nădejde și încredere spre Uniunea Sovietică — bastionul de neînvingătoare democrații și socialismului — și aprobă politica externă de pace a statului sovietic, politică ce corespunde cel mai bine intereselor întăririi păcii și colaborării internaționale.

Bazele politicii externe de pace a Uniunii Sovietice au fost puse încă de Lenin, din primele zile ale Puterii Sovietice. Această politică de pace și prietenie între popoare, de colaborare internațională și de dezvoltare a legăturilor de afaceri între toate statele izvoite din teza leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței îndelungate și a întăririi pașnice între cele două sisteme economice deosebite — capitalismul și socialismul. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic, în frunte cu I. V. Stalin — marele și credinciosul discipol și continuator al operei lui Lenin — au înțapat năcut această politică. Poporul sovietic și oamenii muncii din toate țările lumii nu vor uita niciodată eforturile nobile și neobosite pe care I. V. Stalin le-a consacrat cauzei apărării și consolidării păcii mondiale. Izoarele victorii obținute de popoarele sovietice sub conducerea C.C. al P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin, pe calea industrializării socialiste, a colectivizării agriculturii, a creșterii neconținente a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, sînt martorii vii ale faptului că Statul Sovietic i-a fost loș și sincer prieten și colaborator în războiul de cucerire și jefuire a unor popoare. În repetate rânduri I. V. Stalin a afirmat dorința oamenilor sovietici de a trăi în pace cu toate popoarele, năzuindu-se să stabilească de a avea relații pașnice cu țările capitaliste. Dar reacțiunea internațională nu s-a putut împaca niciodată cu existența, alături de statele imperialiste, a unui stat în care a dispărut pentru todeauna exploatarea omului de către om, în care succesele construcției socialiste constituie un minunat punct de atracție și un exemplu demn de urmat pentru oamenii muncii din toate țările capitaliste.

Ura sălbatică față de Uniunea Sovietică a determinat cercurile agresive să pregătească, cu ajutorul militarismului german, cel de al doilea război mondial, îndreptat în primul rînd împotriva Țării Socialismului victorios.

Încă de pe atunci, în ajunul războiului, pe baza politicii externe justă a U.R.S.S., I. V. Stalin și-a exprimat încrederea de nezdărnici în inevitabilitatea victoriei Uniunii Sovietice împotriva unui eventual atac armat al imperialiștilor, avertizînd cu perspicacitate pe organizatorii războiului: „...Să nu ne facă nouă împături domni burghezi și spona I. V. Stalin — dacă a doua zi după izbucnirea războiului vor mai răspunde la apelul nostru din guvernul ce le stau la inimă și care astăzi domnesc liniștiți „din mila domniului”.

Și, într-adevăr, lucrurile așa s-au întîmplat. Uniunea Sovietică, poporul sovietic și armata sa, ducînd tot timpul eforturilor, au zdrobit în cel de al doilea război mondial fascismul german și militarismul japonez, ceea ce a avut ca urmare constituirea, alături de lagărul mondial capitalist, al lagărului mondial al socialismului și democrației, în frunte cu cele două mari puteri: U.R.S.S. și R. P. Chineza.

Ținîndu-se steagul leninismului, dezvoltînd în noile condiții istorice atribuitoroarea învățatură marxist-leninistă, I. V. Stalin a dezvoltat și teza leninistă cu privire la coexistența pașnică între capitalism și socialism, arătînd cu deosebită claritate condițiile care stau la baza coexistenței pașnice a capitalismului și comunismului în zilele noastre. El a arătat că este pe deplin posibilă coexistența pașnică între țări cu sisteme diferite atunci cînd există de ambele părți dorința de a colabora, de a îndeplini obligațiile asumate, de a respecta principiul egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state.

Cit privește Uniunea Sovietică, întreaga ei politică externă este un exemplu elocvent de respectare a acestor condiții. În zilele noastre, Uniunea Sovietică ține sus și cu cinste steagul păcii și prieteniei între popoare, bucurîndu-se de sprijinul unanim al tuturor oamenilor cinstiți din lume. O expresie fidelă a politicii conștente de pace a Uniunii Sovietice o constituie Declarația din 9 februarie a Sovietului Suprem al U.R.S.S., prin care se proclamă încă odată cu tărie principiul consolidării păcii și prieteniei între popoare.

Nu așază lucru se poate spune însă despre o serie de țări capitaliste, în frunte cu S.U.A. În zilele noastre, guvernul S.U.A. își întemeiază relațiile sale cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară nu pe baza de înțelegere reciprocă, ci pe baza politicii „de pe poziții de forță”. Mergînd pe această cale, cercurile imperialiste războinice pun nemulțumite piedici în domeniul comerțului internațional, crează baze militare pe teritoriul altor state, din jurul Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, intensifică cucerirea inamurilor și amenință lumea cu dezlănțuirea unui război atomic. Un loc important în planurile imperialiștilor americani și ale acoliților lor este rezervat Wehrmachtului revanșard german, în care scop se desfășoară o febrilă activitate pentru ratificarea acordurilor de la Paris. Paralel cu aceasta, întregul sistem de propagandă din țările imperialiste este folosit pentru calomnierea țărilor lagărului democrației și socialismului.

Dar dacă limbajul folosit de imperialiștii americani ar putea avea efect față de oamenii cu nervii slabi, pentru guverne care le sînt subordonate lor, el se dovedește a fi complet inert și ineficace pentru țările lagărului democrației și socialismului. Politică „de pe poziții de forță” adoptată de țările lagărului imperialist războinic depășește cu mult forțele reale de care acesta dispune și ignorază ca desăvîrșire schimbările radicale care au avut loc pe plan internațional după cel de al doilea război mondial.

Analizînd situația internațională creată după cel de al doilea război mondial și creșterea împetușoasă a forțelor păcii, I. V. Stalin a subliniat rolul marelui al puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, cea mai mare cucerire a popoarelor în apărarea păcii.

Spre deosebire de lagărul imperialist, sfîșiat de contradicții, a cărui politică este respinsă și urită de popoare, lagărul democrației și socialismului este un tot unitar, puternic prin justea sa cauză pe care o apără.

Țările lagărului democrației și socialismului dispun de forțe suficient de puternice să permită luarea unor asemenea măsuri menite să răcorescă capetele înfierbîntate ale aventurierilor războinici. Unele din aceste măsuri — preconizate în Declarația adoptată de statele participante la conferința de la Moscova — vor fi încheierea unui tratat de prietenie și asistență mutuală între aceste țări, crearea unui comandament militar unit, în cazul cînd acordurile de la Paris vor fi ratificate și puse în aplicare.

Politică de pace a țărilor lagărului democrației și socialismului se bucură de sprijinul de nădejde al numeroși oameni din țările lagărului capitalist, uniți în urașă mișcare mondială a partizanilor păcii.

Mișcarea mondială pentru apărarea păcii, care a luat naștere după cel de al doilea război mondial și care crește neîncetat a devenit cea mai puternică și mai cuprinzătoare mișcare a zilelor noastre. Este un mare merit istoric al lui I. V. Stalin de a fi precizat caracterul și țelurile mișcării contemporane pentru pace. El a subliniat că această mișcare nu și propune ca scop doborîrea capitalismului și instaurarea socialismului într-o țară sau alta, ci se limitează la țelul democratic al luptei pentru menținerea păcii. Prin aceasta, I. V. Stalin a dat o bază extrem de largă acestei mișcări menite să cuprindă pe toți oamenii dornici de pace din lumea întreagă, indiferent de credințe politice, religioase.

În zilele noastre, mai mult ca orînd, apărarea păcii și securităților popoarelor depinde mai ales de popoarele înseși, de nivelul lor de conștiință, de gradul lor de organizare, de eforturile lor comune. Astăzi, cînd războaiele moderne cer armate de zeci de milioane de soldați, atitudinea popoarelor față de război capătă o însemnătate și mai decisivă.

I. V. Stalin a arătat cu o deosebită claritate că „pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt. Războiul poate deveni inevitabil dacă ațătorii la război vor reuși să prindă în mreajă mîinșii masele populare, să le înșele și să le atragă într-un război mondial”.

— Aceste cuvinte care s-au întipărit adînc în inimile și mințile popoarelor constituie o chemare permanentă la luptă activă pentru apărarea păcii.

În ultimii ani popoarele, prin lupta lor activă pentru pace, au impus stîngerea focurilor de război din Coreea și Indochina, au împiedicat pe imperialiștii americani să folosească arma atomică împotriva poporului coreean. Nu încapă îndoială că ele vor și pe viitor să zădărnicească planurile criminale ale cercurilor agresive. Succesele crescînde pe care le dobîndesc mișcarea antirăzboinică din țările capitaliste, entuziasmul cu care popoarele lumii au îmbrățișat Apelul Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii pentru interzicerea armelor nucleare, sînt fapte care îndreptăcesc încrederea nestrămătată a tuturor oamenilor cinstiți în victoria păcii asupra războiului.

Tara noastră este un factor de seamă în lupta pentru pace, alături de celelalte țări ale lagărului democrației și socialismului. Poporul român aprobă și susține din toată inima politica de pace a Uniunii Sovietice. Exprîndînd voința unanimă a întregului nostru popor, Marea Adunare Națională a R.P.R. a salutat călduros în ultima sa sesiune Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S., dîndu-i adevărată și deplină la principii consolidării păcii și prieteniei între popoare, proclamate de Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Conștind de partid pe baza învățării lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și a glorioasei experiențe a P.C.U.S., poporul nostru privește cu încredere viitorul său. Poporul român știe cu încredere apărarea socialismului și că există forță în lume care să poată opri mersul victorios al popoarelor pe drumul socialismului și comunismului.

Politică de pace a țărilor lagărului democrației și socialismului se bucură de sprijinul de nădejde al numeroși oameni din țările lagărului capitalist, uniți în urașă mișcare mondială a partizanilor păcii.

Mișcarea mondială pentru apărarea păcii, care a luat naștere după cel de al doilea război mondial și care crește neîncetat a devenit cea mai puternică și mai cuprinzătoare mișcare a zilelor noastre. Este un mare merit istoric al lui I. V. Stalin de a fi precizat caracterul și țelurile mișcării contemporane pentru pace. El a subliniat că această mișcare nu și propune ca scop doborîrea capitalismului și instaurarea socialismului într-o țară sau alta, ci se limitează la țelul democratic al luptei pentru menținerea păcii. Prin aceasta, I. V. Stalin a dat o bază extrem de largă acestei mișcări menite să cuprindă pe toți oamenii dornici de pace din lumea întreagă, indiferent de credințe politice, religioase.

În zilele noastre, mai mult ca orînd, apărarea păcii și securităților popoarelor depinde mai ales de popoarele înseși, de nivelul lor de conștiință, de gradul lor de organizare, de eforturile lor comune. Astăzi, cînd războaiele moderne cer armate de zeci de milioane de soldați, atitudinea popoarelor față de război capătă o însemnătate și mai decisivă.

I. V. Stalin a arătat cu o deosebită claritate că „pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt. Războiul poate deveni inevitabil dacă ațătorii la război vor reuși să prindă în mreajă mîinșii masele populare, să le înșele și să le atragă într-un război mondial”.

— Aceste cuvinte care s-au întipărit adînc în inimile și mințile popoarelor constituie o chemare permanentă la luptă activă pentru apărarea păcii.

În ultimii ani popoarele, prin lupta lor activă pentru pace, au impus stîngerea focurilor de război din Coreea și Indochina, au împiedicat pe imperialiștii americani să folosească arma atomică împotriva poporului coreean. Nu încapă îndoială că ele vor și pe viitor să zădărnicească planurile criminale ale cercurilor agresive. Succesele crescînde pe care le dobîndesc mișcarea antirăzboinică din țările capitaliste, entuziasmul cu care popoarele lumii au îmbrățișat Apelul Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii pentru interzicerea armelor nucleare, sînt fapte care îndreptăcesc încrederea nestrămătată a tuturor oamenilor cinstiți în victoria păcii asupra războiului.

Tara noastră este un factor de seamă în lupta pentru pace, alături de celelalte țări ale lagărului democrației și socialismului. Poporul român aprobă și susține din toată inima politica de pace a Uniunii Sovietice. Exprîndînd voința unanimă a întregului nostru popor, Marea Adunare Națională a R.P.R. a salutat călduros în ultima sa sesiune Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S., dîndu-i adevărată și deplină la principii consolidării păcii și prieteniei între popoare, proclamate de Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Conștind de partid pe baza învățării lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și a glorioasei experiențe a P.C.U.S., poporul nostru privește cu încredere viitorul său. Poporul român știe cu încredere apărarea socialismului și că există forță în lume care să poată opri mersul victorios al popoarelor pe drumul socialismului și comunismului.

AUREL LUPĂȘTEANU

Se întărește legătura școlii cu familia

Comitetul de părinți de la școala medie nr. 1 de fete din orașul Buzău desfășoară o activitate rodnică, contribuind la buna desfășurare a procesului de învățămînt. Membrii comitetului de părinți, împreună cu diriginții, vizitează periodic la domiciliu pe părinții elevilor, dîndu-le sfaturi cu privire la organizarea și timpul liber al copiilor lor. Comitetul de părinți sprijină de asemenea și acțiunile gospodărești ale școlii. Astfel, cu ajutorul comitetului s-a reparat

cuportul caloritelor și s-au procurat rechizitele școlare necesare.

MARIA MORARU

Învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din Cugir folosesc diferite mijloace de colaborare cu părinții elevilor. În școala se organizează adunări cu părinții, în cadrul cărora se analizează situația la învățatură și disciplina elevilor. Cu prilejul acestor

adunări cadrele didactice au făcut cunoscute părinților instrucțiunile Ministerului Învățămîntului cu privire la îmbunătățirea muncii educative în școală.

Pentru a stringe și mai mult legătura cu părinții, școala de 7 ani din Cugir a organizat pentru părinți lectorate în cadrul cărora se discută repetate cu teme pedagogice și se dau îndrumări cu privire la educarea copiilor în familie.

V. COCIAN

Energia atomică în slujba vieții

Constantin Dinculescu

membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului politehnic din București

Un eveniment de o deosebită importanță tehnică, economică, socială și politică s-a produs în viața popoarelor: punerea energiei atomice în slujba vieții, folosirea ei în scopuri pașnice.

Și în acest domeniu al științei și tehnicii, ca și în celelalte domenii, Uniunea Sovietică este în fruntea tuturor țărilor, în timp ce în occident cercurile agresive pregătesc cu febrilitate un nou război, folosesc energia atomică pentru construirea bombelor atomice și a bombelor cu hidrogen — groaznice arme de distrugere în masă — Uniunea Sovietică, acordînd cea mai mare atenție întăririi capacității sale de apărare și fiind gata să dea răspostă cuvenită agresorilor care ar îndrăzni să folosească arma atomică, pune în același timp eforturile oamenilor de știință și ale tehnicienilor în slujba construcțiilor pașnice, în slujba ușurării muncii omului, a ridicării nivelului său de viață. Folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice va duce la dezvoltarea și grăbirea executării unor imense lucrări care vor schimba fața pămîntului, creînd o viață mai frumoasă, mai fericită. Mergînd cu hotărîre pe acest drum, la 27 iunie 1954, Uniunea Sovietică a pus în funcțiune o centrală electrică — cea dintîi din lume — folosînd drept combustibil energia atomică. Deși țările care construiesc bombe atomice și cu hidrogen se consideră avansate în domeniul folosirii energiei atomice, ele nu vor avea astfel de centrale atomice decît peste 2-3 ani.

Pentru țara noastră, data de 17 ianuarie 1955 reprezintă o cotitură în viața științifică și tehnică. La această dată, guvernul Uniunii Sovietice a hotărît că — mergînd consecvent pe drumul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice — să acorde ajutor tehnico-științific și de producție statelor de democrație populară, pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Astfel, Uniunea Sovietică a decis să acorde și țării noastre ajutor multilateral în ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatoare atomice cu o capacitate tehnică pînă la 5.000 kw fiecare și accelerarea de particule elementare, punînd la dispoziție cantitățile necesare de materiale dezagregabile pentru generatori atomici și pentru lucrările de cercetări științifice.

Prin construirea unor baze științifice experimentale se vor crea și în țara noastră condiții pentru desfășurarea lucrărilor de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare,

pentru obținerea cu ajutorul generatorilor atomici a unor cantități suficiente de izotopi radioactivi. Acești izotopi radioactivi vor fi folosiți în medicină, biologie și alte domenii ale științei și tehnicii. Ajutați în felul acesta, vor reuși să pregătească cadre științifice și de ingineri pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor legate de folosirea pașnică a energiei atomice.

Multiple sînt domeniile științei și tehnicii care vor fi adînc influențate sau chiar răscolite prin aplicarea energiei atomice și prin folosirea corpurilor care rezultă din procesul tehnologic al dezagregării nucleare.

Pentru punerea în valoare în scopuri pașnice a acestei noi forme a energiei, este nevoie ca un complex amplu de instalații să se îmbrace într-un ansamblu, formînd centrala electrică atomică ce va folosi combustibilul nuclear.

Poate că mulți oameni ai muncii își pun întrebarea: care este rostul energiei electrice în acest ansamblu și ce folosește rezultatul pentru energetică din utilizarea energiei atomice?

Viața omului modern are nevoie de cantități imense de forță și energie. Supunînd forțele naturii și punîndu-le în slujba ușurării vieții omului, a dezvoltării construcțiilor, a îmbunătățirii condițiilor de trai, a ridicării nivelului social și cultural, omul are nevoie de o cantitate mereu crescîndă de bunuri — de la produsele de cea mai înaltă tehnicitate pînă la bunurile de larg consum cele mai simple și comune. Pentru ridicarea nivelului de viață al masei largi ale popoarelor este nevoie să se producă cantități imense de bunuri, și pentru acestea cele mai scumpe, este nevoie ca aceste bunuri să fie produse cel mai ușor și mai larg la îndemna oamenilor. În acest scop, e necesar să se construiască fabrici și uzine, drumuri și căi de comunicații, să se înalțe clădiri pentru locuințe și locuri de muncă, să se construiască mine de tot felul, scoțîndu-se la lumina zilei bogățiile ascunse în adîncul pămîntului, să se dezvolte agricultura și producția bunurilor de larg consum, să se pună în valoare bogățiile uriașe de pe suprafața pămîntului, să se dezvolte producția de alimente.

Toate aceste operații au nevoie de forță și energie în cantități masive, puse ușor la

îndemna omului, atât la locul lui de muncă, cît și pentru folosința personală, în procesele tehnice cele mai complicate și grele sau în aplicațiile cele mai simple și comune, în industrie sau în utilizările casnice.

Dintre formele de energie cunoscute în stadiul actual al tehnicii, energia electrică este cea care corespunde cel mai bine acestor complexe cerințe. Energia electrică poate fi produsă din orice altă formă de energie: din energia termică conținută în combustibili, din energia hidrolică a căderilor de apă, din energia solară — forța vînturilor, din energia marelui, din energia reacțiilor chimice, din energia mecanică produsă pe orice cale. Ea poate pune în valoare cantitățile mari de energie cuprinse în deșeurile, produse secundare, gaze, căldură etc. rezultate în unele procese tehnologice, care altfel ar fi pierdute sau foarte greu și neeconomic de folosite. Energia electrică poate fi produsă ușor în cantități masive de sute de mii sau milioane de kw. Astfel, ea corespunde pentru satisfacerea cererilor masive de forță și energie de care avem nevoie pentru dezvoltarea producției. Energia electrică poate fi transformată în orice altă formă de energie: mecanică, calorică, chimică, hidrolică etc., așa că la locul de utilizare ea poate fi folosită sub forma cea mai corespunzătoare nevoilor. Ea poate fi transportată cu mare ușurință la distanțe foarte mari, de sute și mii de km, în cantități masive de mii și sute de mii kw, permițînd astfel o producție extinsă a bunurilor pe suprafețele mari ale țărilor, o repartizare a bunurilor în rîndurile celor mai largi părți ale populației.

Energia electrică poate fi distribuită la orice loc de muncă, pe pămînt, sub pămînt sau sub apă, fiind cel mai prețios ajutor în muncă al omului muncitor. Ea poate fi folosită în cantități masive de mii și zeci de mii de kw ca în marile motoare, în kilowați ca în utilizările casnice, sau în fracțiuni de wați ca în vecerările de laborator. Ea poate fi măsurată simplu, pentru cantități mari sau mici, pufînd stabili relații ușoare de producție.

Energia electrică poate fi folosită pentru nemăsurate aplicații în tehnică, medicină, navală, transporturi, telecomunicații, radio, fiind un mijloc de apropiere a oamenilor, de ridicare a lor din punct de vedere cultural.

În plus, energia electrică poate fi folosită simplu, ușor, fără complicații, atât de oamenii calificați, cu cea mai înaltă pregătire, cît și de cei mai simpli cetățeni, în industrie sau în menaj. În orice loc și cu instalații corespunzătoare pentru toate nevoile.

Aceste calități deosebite au condus la dezvoltarea extraordinară a electricității țărilor, Uniunea Sovietică stă și în acest domeniu în fruntea tuturor țărilor de pe pămînt prin ritmul rapid al creșterii electricității, depășînd toate realizările celorlalte țări.

Energia electrică în întreaga lume este astăzi produsă în centrale electrice cu o putere instalată de peste 150 milioane kw, producția anuală atîngînd pînă la 800 miliarde kw ore.

Dar nevoile sutelor de milioane de oameni, care au scuturat jugul exploatării, cresc mereu. Pături tot mai largi sînt ridicate și chemate a se bucura de binefacerile culturii, bunului trai, vieții mai ușoare, mai frumoase, cerînd deci noi cantități de energie electrică.

Producerea acestor masive cantități de energie electrică se face, în parte, din energia hidrolică a căderilor de apă, pusă în valoare prin centrale hidroelectrice. Construcția acestora cere însă lucrări foarte grele, care se realizează în termene lungi. Ritmul rapid de dezvoltare al cererilor nu poate aștepta ritmul lent al construcțiilor hidroelectrice.

Pentru a se face față cererilor mereu crescînde de energie, trebuie să se construiască masiv centrale termoelectrice, care aslăzî rezolvă 85% din producția mondială de energie electrică, consumînd pe o altă cale sute de milioane tone de cărbuni, păcură și uestori gaze.

Pentru asigurarea acestor termocentrale cu combustibilul necesar trebuie construite mine de cărbuni, care cer un enorm efort tehnic, financiar și uman.

Dacă adăugăm combustibilul necesar pentru industrii, locomotive, vapoare, automobile și cel necesar pentru încălzit în menaj, se ajunge la cantități enorme, care pun problema existenței pe termen lung a unor surse de combustibil suficient pentru a asigura nevoile. S-a scotit astfel că dacă suma de combustibil crește în ritmul actual mereu accelerat, sursele de care dispune pămîntul ar ajunge doar pentru două-trei sute de ani.

Pentru a se micșora consumul de combustibil, știința și tehnica sovietică au dezvoltat o ramură nouă — termoficarea, prin care centrala electrică produce simultan energie electrică și căldură pentru fabricație în industrie, sau pentru încălzit în industrii și în menaj, reducînd consumul total de combustibili cu 25% și acoperînd nevoi complexe ale unor numeroși consumatori grupai pe raioane sau regiuni. Și în acest domeniu știința și tehnica sovietică stau în fruntea tuturor țărilor de pe pămînt.

Satisfacerea simultană a nevoilor de căldură și energie electrică cere instalarea centralelor electrice mai aproape de centrele de

consum, uneori în mijlocul orașelor, ceea ce îngreunează condițiile de igienă din cauza gazelor, fumului și a marilor cantități de cenușă care ies pe coșuri, ca și a zgurilor și cenușii care trebuie evacuate din cazane și depozitate în vecinătatea centralei, pe terenuri de zeci și sute de mii metri pătrați. Pe lîngă aceasta, pentru arderea combustibililor este nevoie să se consume oxigen din aerul înconjurător, ceea ce are influență asupra condițiilor generale din regiune, în anumite situații.

Pentru realizarea unor bune condiții de igienă se cere îndepărtarea centralelor electrice de cărbuni de aglomerațiile orășenești și realizarea transportului de căldură pe distanțe de zeci de km, ceea ce reprezintă grele probleme.

Femele au un rol de frunte în școlile noastre de toate gradele. În clișeu: învățătoarea Iulia Ionță, de la școala de 7 ani din cartierul muncitoresc Ferentari din Capitală, în mijlocul copiilor pe care-i educă.

Unite în lupta pentru socialism, pentru pace!

Se întăresc necontenit legăturile între femeile muncitoare din țara noastră și femeile care luptă în întreaga lume pentru progres, pentru pace, pentru viitorul fericit al omenirii. Crește și se dezvoltă cu fiecare zi, în mod dinamic, legătura între femeile muncitoare din țara noastră și femeile muncitoare din Uniunea Sovietică, din marea China, din toate țările de democrație populară.

De curând, învățătoarea Teodora Artin de la școala de 7 ani nr. 153 de fete din Capitală a primit o scrisoare de la învățătoarea Tao Shu-fan, din R. P. Chineză. Aceasta scrisoare — un răspuns la salutul adresat de tovarășa Artin femeilor din China cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii — este încă un semn al prieteniei tot mai strânse care unește femeile muncitoare din lagărul socialismului și al păcii.

Întâia o dată se spune învățătoarea Tao Shu-fan în scrisoarea ei: *Mulțumesc pentru salutul trimis femeilor din China și mie personal, cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii. Vreau să profit de acest prilej pentru a trimite salutul meu femeilor din R.P.R., care participă la construirea socialismului în țara lor și luptă pentru o pace trinită în lume.* Muncesc pe ogorul școlii de 33 de ani. Mi-am început activitatea la școala elementară nr. 2 de lângă școala pedagogică din Pekin, unde lucrez și astăzi. Mă numesc Tao Shu-fan. Am 56 de ani. Soțul meu este funcționar public. Unul din copii urmează o școală medie, celălalt e artist.

Școala unde funcționez se află în districtul Hsian-Pekin, nu departe de centrul orașului, fiind frecventată de peste o mie de copii. În fiecare dimineață aud risul lor zăbălit, cîntecul lor vesel, glasurile lor zăbălit. Copiii noștri știu prea bine că agresivitatea și războiul au adus lumii numai nenorociri. Datoria mea, ca și a tuturor învățătoarelor din țara noastră, este să-i instruiască să-și educe pe acești copii, să formeze din ei celandii devotați patriei.

Nu am avut niciodată schimb de scrisori cu cineva din străinătate, dar încă cu femeile din România, la o depărtare de mii de mile! Știu că România este o țară unde poporul, asuprit și maltrat în trecut, și acum nu pictorează sale proprii, că este o țară unde poporul muncitor, ca și poporul nostru, trăiește astăzi o viață liberă. Țările

noastre sînt surori, pe drumul spre același fel. Desi China este o țară bogată în resurse naturale, în trecut poporul nostru, în special muncitorii și țărănii, nu îndurau joacă, erau ținuți, prădați, insultați și umiliți de guvernării reacționari și imperialiste. În timpul agresiunii japoneze în China, imperialiștii japonezi au aplicat politica „arde tot, ucide tot, pradă tot”. Peste zece milioane de chinezi au fost uciși. După zece ani de luptă eroică, poporul chinez, sub conducerea președintelui Mao Tze-dun, i-a izgonit pe imperialiști și a creat o țară liberă, democratică.

În vechea China, profesorii erau umiliți, aveau o viață plină de lipsuri și erau adesea amenințați cu somajul, fără să mai vorbim despre faptul că nu aveau nici un fel de drepturi politice. Dar lucrurile s-au schimbat cu totul după eliberare. Guvernul nostru acordă o mare atenție îmbunătățirii condițiilor de trai ale învățătoarelor, precum și dezvoltării muncii lor educative.

În școlile elementare din întreaga China învață 55 de milioane de elevi. Mulți învățători au fost aleși deputați în congresele populare. În calitate de reprezentanți a învățătoarelor din China, am luat parte la multe conferințe, precum și la Conferința Internațională pentru apărarea copilului, care a avut loc la Viena. De asemenea, am vizitat Uniunea Sovietică. De curând am fost aleasă deputată a districtului Lungtan, unde locuiesc. Aceasta este o onoare pentru mine și dovedește cinstea și încrederea pe care poporul chinez o acordă învățătoarelor.

Fiecare zi apropie mai mult poporul nostru de fericita societate socialistă. La 1 octombrie 1954 s-au împlinit cinci ani de la înființarea Republicii noastre. Cu acest prilej a avut loc o mare paradă în Piața Tien An Men. Sute de mii de oameni au defilat în fața președintelui nostru Mao Tze-dun.

Sînt sigură că și voi vă bucurați de realizările obținute de poporul nostru. Doresc femeilor din R.P.R. tot mai mare succes în munca lor.

TAO SHU-FAN
Învățătoarea la școala elementară nr. 2 de lângă școala pedagogică din Pekin

Munca de lichidare a neștiinței de carte în regiunea Stalin

Sub îndrumarea comitetului regional de partid, primind ajutorul statului popular regional și al organizațiilor de masă, învățătoarii și profesorii din regiunea Stalin desăvîșă o muncă însoțită pentru lichidarea neștiinței de carte. Pînă acum au fost alfabetizați aproape 100.000 de neștiutori de carte. Numai în anul școlar trecut au învățat peste 9.000 de analfabete.

Datorită acestor succese, datorită folosirii experienței pozitive a cadrelor didactice din cele 65 de state ale regiunii noastre în care neștiința de carte a fost înlăturată, s-au creat condițiile pentru lichidarea analfabetismului pînă la 1 noiembrie 1955 în întreaga regiune.

În acest an școlar cursurile de alfabetizare se desfășoară în condiții mai bune decît în trecut. Toți neștiutorii de carte între 14—55 ani au fost cuprinși la cursuri; frecvența atinge 96%.

Realizările obținute în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte se datoresc în mare măsură ajutorului pe care-l acordă acestei munci sfaturile populare. Unele sfaturi populare raionale și orașenești, ca de pildă statul popular al orașului Stalin, statul popular al orașului Sibiu, statul popular al orașului Medias etc. au organizat cursurile de alfabetizare la locul de muncă — pe secții.

Consiliul sindical regional a dat un ajutor efectiv mobilizării neștiutorilor de carte la cursurile din întreprinderi, interesându-se, în același timp, de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii.

Se desfășoară de asemenea în condiții bune cele mai multe cursuri de alfabetizare din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective. Direcția regională agricolă și-a întocmit un plan concret, în curs de realizare, pentru îndrumarea și controlul ac-

Lipsuri în controlul și aprecierea cunoștințelor elevilor

În ultimul an la școlile din raionul Deta s-au obținut o serie de realizări în munca instructiv-educativă. Totuși, s-a observat că în unele școli mai există încă serioase deficiențe în munca învățătoarelor, ca de pildă neajutorarea sistematică de notare. Acest fapt influențează negativ asupra însușirii cunoștințelor de către elevi.

Cu prilejul inspecțiilor pe care secția de învățămînt a raionului le-a făcut în acest an școlar, a constat că procentul de elevi rămași în urmă la învățatură la clasele I—IV pare mic în comparație cu procentul celor rămași în urmă la clasele V—VII. Așa, de pildă, la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Pecul Nou procentul celor rămași în urmă la clasele I—IV este de 11%, pe cînd la clasele V—VII este de mult mai mare. Această situație nu reflectă însă realitatea, ce se datorește faptului că unii învățători nu acordă atenția cuvenită notării juste a cunoștințelor elevilor.

Această practică este dăunătoare cu atât mai mult cu cît notarea nu este numai o formă de apreciere a cunoștințelor, ci și o formă de control al felului în care își însușesc elevii cunoștințele, ca și un mijloc de stimulare a acestora.

Cu toate că problema notării a fost analizată temeinic la consfătuirea raională a cadrelor didactice din ianuarie 1955, totuși, la școlile elementare cu limba de predare română din comuna Deta, în vînză de preț, la școala cu limba de predare slovacă din comuna Butin și la școala cu limba de predare maghiară din Partos, la sfîrșitul primei jumătăți a lunii ianuarie notele pe pătratul II nu erau stabilite. Mai mult încă: la unele școli, notele nu erau stabilite pînă la această dată nici pe pătratul I, deși directorii trimisese, la sfîrșitul pătraturii situația statistică la secția de învățămînt. Este limpede că în astfel de condiții situația respectivă nu corespunde adevărului. La fel stă lucrurile și în ceea ce privește situația pe pătratul II. De exemplu, din situația trimisă de școala elementară cu limba de predare română din comuna Partos reiese că pe pătratul II toți elevii școlii s-au însușit cunoștințele prevăzute de program. Totuși, la începutul pătraturii III eleva Doina Nedea, din clasa I, care, de altfel, nu avea în cartea ei nici o notă, nu cunoștea literele, deci nu își însușise cunoștințele.

Unii învățători nu înțeleg, atunci cînd apreciază cunoștințele elevilor, de nivelul real al pregătirii acestora, ci de nivelul întregii clase. Astfel, ei dau note mari unor elevi pe care-i socotesc printre cei mai buni din clasă, fără să țină însă seama de faptul că acești elevi nu posedă cunoștințele care le-ar da dreptul să primească nota maximă. Cadrele care folosesc acest sistem de notare dau dovadă de superficialitate în muncă, de lipsă de exigență față de nivelul de cunoștințe al

unui elev. În aceste condiții, în muncă de lichidare a neștiinței de carte, este necesar să se acorde atenție deosebită asigurării unei notări corecte și juste a cunoștințelor elevilor. În acest scop este necesar să se acorde atenție deosebită asigurării unei notări corecte și juste a cunoștințelor elevilor. În acest scop este necesar să se acorde atenție deosebită asigurării unei notări corecte și juste a cunoștințelor elevilor.

Prof. TEOFANA BOTEZ
inspector la școala de învățămînt a raionului Deta

INFORMAȚII

Ministerul Învățămîntului comunică: Se aduce la cunoștința cadrelor didactice că cererile de transferare în interes personal se primesc la secțiile de învățămînt raionale pînă la data de 31 martie 1955.

În cerere vor indica localitatea și școala în care doresc să se transfere, precum și alte localități în ordinea preferinței.

Se vor anexa actele oficiale pentru justificarea motivelor de transferare. Se precizează că aprobarea pentru localitățile solicitate de cei care doresc să se transfere în interes personal se poate da numai la posturile și catedrele pentru care solicitanții au studii corespunzătoare, indiferent de posturile și catedrele pe care le ocupă în prezent.

Pentru orașul București nu se vor primi cereri, din lipsă de locuri.

În conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. nr. 2910/1953, rectoratul Universității „C. I. Parhon” publică concurs pentru ocuparea postului de conferențiar la Facultatea de fizico-matematică, catedra de analiză generală, specialitatea topologie. Pentru înscrierea la concurs, candidații vor prezenta următoarele acte, pînă la data de 25 martie 1955:

- a) Autobiografie;
- b) Copie de diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare;
- c) Copie de diploma de doctor sau candidatul în științe;
- d) Copie de pe atestatul de conferențiar;
- e) Certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale.
- f) Memoriu de activitate semnat de candidatul;
- g) Un număr de 3 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs pentru funcția de conferențiar persoanele care posedă titlul științific de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. De asemenea, pot participa la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare în producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante. Actele se vor depune la rectoratul Universității „C. I. Parhon”, secretariatul științific.

Să fie extrădați făptuitorii atacului mișelesc de la Berna

Deși au trecut trei săptămîni de cînd o bandă de legionari, trădători de țară, au atacat Legația Republicii Populare Romîne la Berna, guvernul elvețian nu a satisfăcut nici pînă astăzi cererea legitimă a guvernului țării noastre de a-i extrăda pe autorii mișcării asininate.

Sub pretext că între Republica Populară Romînă și Elveția nu există un tratat de extrădare, guvernul elvețian arată în nota sa de răspuns că nu va putea da curs cererii guvernului român de a lua împotriva celor vinovați toate măsurile pe care normele de drept internațional, unanim recunoscute, le impun. Este limpede de înțeles că o asemenea atitudine de complicitate a autorităților elvețiene față de banda de asasinii legionari a stîrnit indignarea poporului român și a opiniei publice mondiale. Un mare număr de ziare occidentale și chiar unele ziare elvețiene au subliniat faptul că autoritățile elvețiene sînt direct răspunzătoare de securitatea legațiilor altor țări pe teritoriul Elveției. Apoi, referindu-se concret la faptele recent petrecute la Berna — atacarea Legației R.P.R. — zărele arată că atitudinea Elveției față de acest atac organizat este scandalosă.

Zărele se întrebă pe bună dreptate cum a reușit banda de asasinii legionari să treacă înarmată granițele Elveției, sau dacă nu cumva ea a fost găzduită chiar pe teritoriul elvețian țării. Și într-un caz și în altul, autoritățile elvețiene se dovedesc a fi deopotrivă de vinovate, deoarece asasinii legionari li s-a creat posibilitatea de a progăți și a dezvălui atacul împotriva Legației Republicii Populare Romîne și de a asasina pe unul dintre membrii ei.

Întreaga desfășurare a evenimentelor petrecute la Berna dovedește că autoritățile elvețiene au asigurat securitatea și ospitalitatea membrilor Legației Republicii Populare Romîne la Berna, ci bandei de asasinii care, la adăpostul autorităților din Berna, a atacat și apoi a ocupat localul legației timp de aproape două zile.

Acest atac sîrșește indignare în rândurile oamenilor cinstiți de pretutindeni cu atât mai mult cu cît el nu este un fapt izolat și intimidator, ci face parte dintr-un șir întreg de acțiuni provocatoare organizate de serviciile de

spionaj americane împotriva lagărului păcii și socialismului. Noua notă a guvernului Republicii Populare Romîne adresată guvernului elvețian în legătură cu atacul banditec împotriva legației noastre atrage încă odată atenția guvernului elvețian asupra obligațiilor sale internaționale de a fi asigurat inviolabilitatea localului și arhivei, persoana și viața membrilor misiunii diplomatice romîne aflate pe teritoriul Elveției, precum și obligația de a lua măsuri împotriva acelor care au săvîșit pe teritoriul Elveției acte teroriste împotriva legației noastre.

Faptul că autoritățile elvețiene nu au luat îndată după săvîrșirea atacului măsuri în vederea restabilirii imunității diplomatice a Legației Republicii Populare Romîne la Berna, că au permis bandei de asasinii să ocupe localul legației timp de încă 33 de ore după ce membrii legației romîne au fost evacuați, constituie încă o dovadă că ele au preferat să „închidă ochii”, dînd libertate de acțiune trădătorilor de patrie legionari puși în slujba spionajului american.

Deși în nota de răspuns adresată guvernului R.P.R. de către guvernul elvețian se arată că autoritățile elvețiene au intervenit de îndată cu plutoane întregi de polițiști înarmați, este de neînțeles cum o parte dintre ei care au atacat legația noastră au reușit să pătrundă prin coridoarele compacte de polițiști și să evadeze.

Cu toate intervențiile repetate ale guvernului Republicii Populare Romîne, guvernul elvețian nu a comunicat nici pînă astăzi numărul celor arestați și identitatea acestora și nici numărul celor „evadați”.

Dat fiind caracterul deosebit de grav al atacului banditec săvîșit pe teritoriul Elveției împotriva Legației R.P.R., cînd unul dintre funcționarii legației a fost asasinat mișelesc, guvernul Republicii Populare Romîne cere guvernului elvețian să răspundă neîntîrziat îndatoririlor care-i revin de a-i preda pe vinovații autorităților romîne pentru a-și primi pedeapsa pe care o merită.

Poporul român se declară întrutotul de acord cu notele guvernului Republicii Populare Romîne adresate guvernului elvețian și cere extrădarea vinovaților.

Un mijloc însemnat de educare a copiilor de vîrstă preșcolară

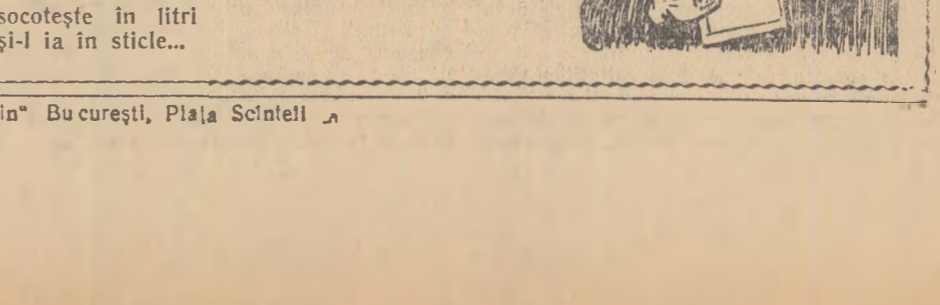
În viața copiilor, și în special a celor de vîrstă preșcolară, jocul ocupă un loc deosebit de important. Prin joc se educă, așa cum arată marele pedagog sovietic Makarenko, „calitățile viitorului lucrător și cetățean”. Dar jocul nu se poate atinge scopul decît în măsura în care este capătul unui conținut bogat, a „băgător și viu ilustrat cu ajutorul jucăriilor.

Jucăriile trebuie să-și aibă pe copii să-și înțerească cunoștințele căpătate în contactul cu viața zilnică, cu realitatea. De aceea educatoarele trebuie să le prezinte treptat copiilor jucării care corespund nivelului lor de cunoștințe, capacității lor de înțelegere. Aceste jucării trebuie să fie cît mai asemănătoare cu realitatea, pentru a nu denatura în nici un fel reprezentările căpătate de copii. În această privință se mai face însă unele greșeli, mai ales în ceea ce privește achiziționarea jucăriilor.

Copiii n-au nevoie numai de jucării variate și multe. Ei au nevoie de jucării în care realizarea artistică și tehnică să se contopescă armonios, dînd naștere la valori educative și estetice. Jucăriile trebuie să aibă un conținut activ, capabil de efort, perseverență. În funcție de posibilitățile de acțiune ale copilului, A. Makarenko împarte jucăriile în trei tipuri: jucării gata — mecanice sau simple (tractoare, păpuși etc.); jucării demontabile (piese de construcții, jocuri cu ilustrații etc., într-un cuvînt, jucăriile în care materialul confecționat așteaptă acțiunea copilului, care combină diferitele elemente pentru a forma un anumit obiect); materialele simple, care stau la îndemîna imaginației creatoare a copilului (cartonul, culele, nisipul, lemnul, precum și bogățiile nesfîrșite a materiei din natură). Această clasificare a jucăriilor trebuie să ajute educatoarele să aleagă și să folosească în educarea copiilor în mod permanent jucării din toate cele trei tipuri și chiar combinate în același joc. Jucăriile cu mici unelte de tot felul, scule sau modele de mașini pe care le folosesc în muncă cei mari dezvoltă mult dragostea de muncă a copiilor.

Acolo unde educatoarele se preocupă de îmbogățirea continuă a conținutului jucăriilor cu noi și noi posibilități de a reda realitatea, jocul copiilor este mereu îmbogățit cu noi idei creatoare, sugerate tocmai de jucării. Aceasta îmbogățire nu trebuie însă greșit înțeleasă. Nu este vorba să cumperi mereu alte jucării. Acest fapt ar putea dăuna copilului, făcîndu-l niște simpli spectatori pasivi și mufroșuri, chiar plictisindu-i pînă în cele din urmă.

O educatoare pricepută știe cum să îmbogățească conținutul jucăriilor. Confectionarea unui mic halat sau a unui șorț alb care s-a transformat vechea păpușă în infirmieră sau bucătăreașă le va da copiilor noi prilejuri de

— Așa s-o fi măsurînd uleiul? Parcă mama îl socotește în litri și-l ia în sticle...

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în grădina de legume

În această perioadă cadrele didactice trebuie să răspîndească în rândurile oamenilor muncii de la orașe și sate cunoștințele arotehnice înaintate care privesc la cultivarea legumelor menite să asigure producții timpurii și bogate.

Acum se construiesc răsădnicile și încep semănatul legumelor timpurii, care sînt mai pretențioase la căldură și cu o perioadă de vegetație mai lungă: tomatele, ardeii, pătlăgelele vițet etc. Acestea se seamănă pînă la mîna de timpuriu în răsădnic și numai după ce vremea se încălzește sînt plantate în cîmp.

Locul ales pentru răsădnic trebuie să fie aprins de vînt, luminat de soare în tot cursul zilei, neted, situat departe de șira de paie și magazie, pentru a fi ferit de atacul șoarecilor. Răsădnicile se așează în partea de sud a cîldirilor, la adăpostul unui gard viu sau al unei plantații.

Pentru amenajarea unei răsădnic avem nevoie de tocuri de scîndură, rame cu geamuri, pămînt, nisip, mîrișă și în special bălegar proaspăt (nefermentat) sau alte materiale organice (frunziș de copaci, paie, gunoaze de gospodărie) care produc căldură prin fermentare. Bălegarul de cal este cel mai indicat, deoarece prin fermentarea lui se produce în răsădnic o temperatură mai ridicată și care durează mai mult timp.

Locul pe care se așează răsădnic trebuie curățat de zăpadă. El va fi acoperit cu un strat de paie sau bălegar uscat, gros de 8-10 cm., cu scopul de a izola bălegarul din răsădnic de pămîntul înghețat și a-l feri de răcire. Apoi bălegarul va fi așezat în straturi groase de 15-20 cm. și bătut cu furca, pentru a nu rămîne goluri în masa sa. De înălțimea patului de bălegar depinde temperatura ce se realizează în răsădnic, precum și perioada cît durează. Un pat gros de 70-80 cm. produce o temperatură de 25-30°C și care durează 40-45 de zile (răsădnic cald). La o grosime a patului de bălegar de 50-60 cm. se realizează o temperatură de 16-20°C (răsădnic semicald).

Lățimea patului de bălegar este de 2,5 m. Peste el se așează tocul, de 1,5 m lățime, limitat în părți de paturi de bălegar late de cîte 0,5 m. Un toc de răsădnic are dimensiunile normale de 4 m/1,5 m și se confecționează din scîndură de brad de 4 cm. grosime și 25-30 cm. lățime. Înainte de înălțare, tocurile și ramele de geam trebuie dezinfecționate fie cu zeamă bordelează 2%, fie cu formalină 40% (300-400 gr la 100 litri apă) sau cît lapte de var.

În cazul cînd se produc răsăduri în cantități mai mari, tocurile se așează pe mai multe rînduri, cap la cap, cîte 4-5 pe un rînd, lăsîndu-se între rînduri o potecă de 0,5 m.

După așezarea tocurilor, pe potecă și în jurul tocurilor de la margine se pune un

Ing. IOAN I. CIOLCA